75STE JAARGANG No. 9858 VRIJDAG 4 JULI 1958

Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Kantoor: Conscientiesteeg 27—29 Telefoon: Redactie: 23858. Advertenties: 23550 Abonnementen en Bezorging: 24399 Uitgave: N.V. Paulus Drukkerij, Willemstad, Curaçao

SURINAAMSE PERS OVER:

WENSELIJKHEID tot wijziging STATUUT

De Surinamers en de politieke verhoudingen op de Antillen

(Van onze correspondent)

Paramaribo. — De bladen „Het Nieuws" en „De Nieuwe Tijd" hebben aandacht gewijd aan de Antilliaans-Surinaamse betrekkingen — „Het Nieuws" in het licht van de gevraagde wijziging van het Statuut en „De Nieuwe Tijd" in verband met de politieke constellatie en de verkiezingen in beide rijksdelen.

Over de herziening van het Statuut schrijft „Het Nieuws", dat de materie niet zo direkt is te overzien en dat in Suriname tot nog toe geen kwesties zijn gerezen, die het voor Suriname wenselijk maakten om nu reeds op herziening aan te sturen.

Het blad herinnert eraan, dat in december 1956 de Antillen en Suriname een warm betoog hielden in de V.N. ter verdediging van het Statuut. Premier J. Ferrier, sprekend voor Suriname, verklaarde, dat het Statuut het beste was wat wij konden krijgen, het maximum van wat wij zelf verlangden en konden dragen. Premier E. Jonckheer van de Antillen sprak zich uit tegen een mogelijkheid, die van Zuidamerikaanse zijde werd geopperd en uittreding naar volledige onafhankelijkheid wilde openhouden. Hij verklaarde ervan, dat het Statuut zou gaan lijken op een huwelijksakte, waarin een clausule werd opgenomen, die echtscheidingsmogelijkheid bij voorbaat vastlegde.

Nu nog geen twee jaar later herzienging eisen in de zin van groter zelfstandigheid vereist dan ook scherpe omschrijving en gezette bestudering. Het is intussen wel duidelijk, dat de nieuwe regering op korte termijn reeds een belangrijke koninkrijkszaak te behandelen krijgt. Aldus „Het Nieuws".

„De Nieuwe Tijd" schreef een lange beschouwing onder de kop „Onze verhoudingen ten aanzien van de Nederlandse Antillen". Het blad merkt op, dat in het N.P.S.-beginselprogram, dat vlak voor de verkiezing opnieuw werd vastgesteld, ook is opgenomen de kwestie van een vertegenwoordiger op de Antillen. Het blijkt steeds weer, dat de Surinamers op de Antillen in deze aangelegenheid verandering wensen te zien.

„De Nieuwe Tijd" constateert, dat de Surinamers op de Antillen tot nu toe voor het grootste deel de Democratische Partij aanhingen en zich ook hebben ingelaten met de kwestie-De Wit.

De wijze evenwel waarop de Surinamers zich vaak roeren in de Antilliaanse politiek kan lang niet altijd onze goedkeuring wegdragen. Men is vaak feller dan de Antillianen zelve en daardoor neemt men bepaalde groepen tegen zich in.

Wij geloven niet, dat, indien de situatie zo ware dat wij in Suriname een grote groep Antillianen hadden, die bijvoorbeeld aktie zou voeren tegen de N.P.S., dit zonder reaktie zou blijven. Vandaag zijn de N.V.P. alsook de C.O.P. en de K.V.P. in oppositie, maar wie zegt, dat zij morgen misschien niet in de meerderheid zijn. Zullen de reakties op de politieke aktiviteiten der Surinamers dan uitblijven? Niemand belet uiteraard de Surinamers op de Antillen aan politiek te doen, het is zelfs logisch, dat zij aan politiek doen, maar zoals de Fransman zegt: „C'est le ton qui fait la musique", het is de wijze, waarop men zich roert, dat kwaad bloed kan zetten. Om zich als buitenlandse groep geheel en al aan één zijde te scharen, kan ernstige consequenties hebben. Wij zouden het in Suriname toch zeker niet nemen, wanneer de Hollanders hier zich als groep bij één bepaalde partij zouden aansluiten niet alleen, maar om het hardst kritiek zouden leveren op de tegenpartij.

„De Nieuwe Tijd" vervolgt: „Het lijkt ons verder, dat de Surinamers op de Antillen vaak een verkeerd beeld hebben van de politieke situatie in Suriname. Men vergelijkt bv. de Curacaose D.P. met de S.D.P. van de heer Findlay, maar dan is men er toch geheel naast, daar o.i. er een hemelsbreed verschil ligt tussen beide. Is de Curaçaose Democratische Partij een vooruitstrevende en zelfs ietwat links georiënteerde partij, de S.D.P. in Suriname is daarentegen vrij conservatief, daar interne verkiezingen nog nooit zijn voorgekomen, noch voor het kiezen van een voorzitter, noch voor het kiezen van een bestuur of de kandidaten voor de Staten. Het is bv. bij de jongste verkiezingen wel duidelijk gebleken, dat dokter Axwijk een grotere populariteit geniet dan de zelf aangewezen voorzitter Findlay. Axwijk zou echter nooit kans maken om Findlay te verdringen als leider, want dan lag de partij meteen uiteen.

Wij kunnen echter zeggen, dat de N.P.S. zowel met de D.P. van Curaçao als met de N.V.P. van Da Costa Gomez goede relaties onderhoudt, terwijl de P.S.V., hoewel vooruitstrevender dan de K.V.P. van Curaçao, uiteraard een goed aanknopingspunt heeft in de godsdienstige basis van beide partijen."

Het blad besluit: „De nieuwe Surinaamse regering verkeert daarom dan ook in de gunstige positie, dat wie ook de komende verkiezing op de Antillen mocht winnen, zij op vriendschappelijke voet met de nieuwe Antilliaanse regering zal kunnen samenwerken. En dit is zeker van groot belang voor de positie van de Overzeese Rijksdelen in het koninkrijk." Aldus „De Nieuwe Tijd".

Uw verslaggever kan er volledigheidshalve nog aan herinneren, dat de heer J. Pengel, leider van de N.P.S. en thans formateur, in het verleden enkele malen tot zelfs in de Statenzaal tot uitdrukking heeft gebracht, dat de Surinamers op de Antillen z.i. niet verstandig deden zich zo diep in de Antilliaanse politiek te steken als zij nu hebben gedaan. Hij stelde daarbij dezelfde vraag als „De Nieuwe Tijd" nu doet, namelijk hoe men in Suriname zou reageren als een groep Antillianen of Hollanders in Suriname zich op soortgelijke wijze zou gedragen.

Activiteit rondom kabinetsformatie in Paramaribo

Zaterdag namen van nieuwe Ministers bekend?

Paramaribo. — De Surinaamse Kabinetsformateur, de heer Pengel, heeft drukke dagen achter de rug. Hij ontving woensdag de ondervoorzitter van de raad van advies, de Fractieleiders van de Verenigde Hindostaanse Partij en de Progressieve Surinaamse Volkspartij en Dr. Ir. Frank Essed, die bij de verkiezingen het grootste aantal stemmen heeft verworven. De P.S.V. en de V.H.P. hebben suggesties gedaan terzake van een keuze van ministers en eventuele bezitting van de departementen.

Ook is gesproken over de toekomstige minister-president. Uiteraard zal de nieuwe regering krachtens het bepaalde in artikel 37 lid 2 van de staatsregeling van Suriname haar voorzitter uit haar midden kiezen.

Donderdag zijn adviezen ingewonnen van de voorzitter van de Surinaamse rekenkamer, de procureur-generaal, het hoofd van de dienst van de gewapende politie en hoofdfiguren uit de handel, zoals de voorzitter van de vereniging Surinaams Bedrijfsleven en de directeurbeheerder van de SURALCO.

Voor het einde van deze week zal de formateur de namen van de ministers aan de gouverneur meedelen, aldus een donderdag uitgegeven communiqué.

De partijraad van de Nationale Partij Suriname komt vrijdagavond bijeen ter bespreking van de kabinetsformatie. Verwacht wordt dat de heer Pengel zaterdagochtend de Gouverneur kan inlichten.

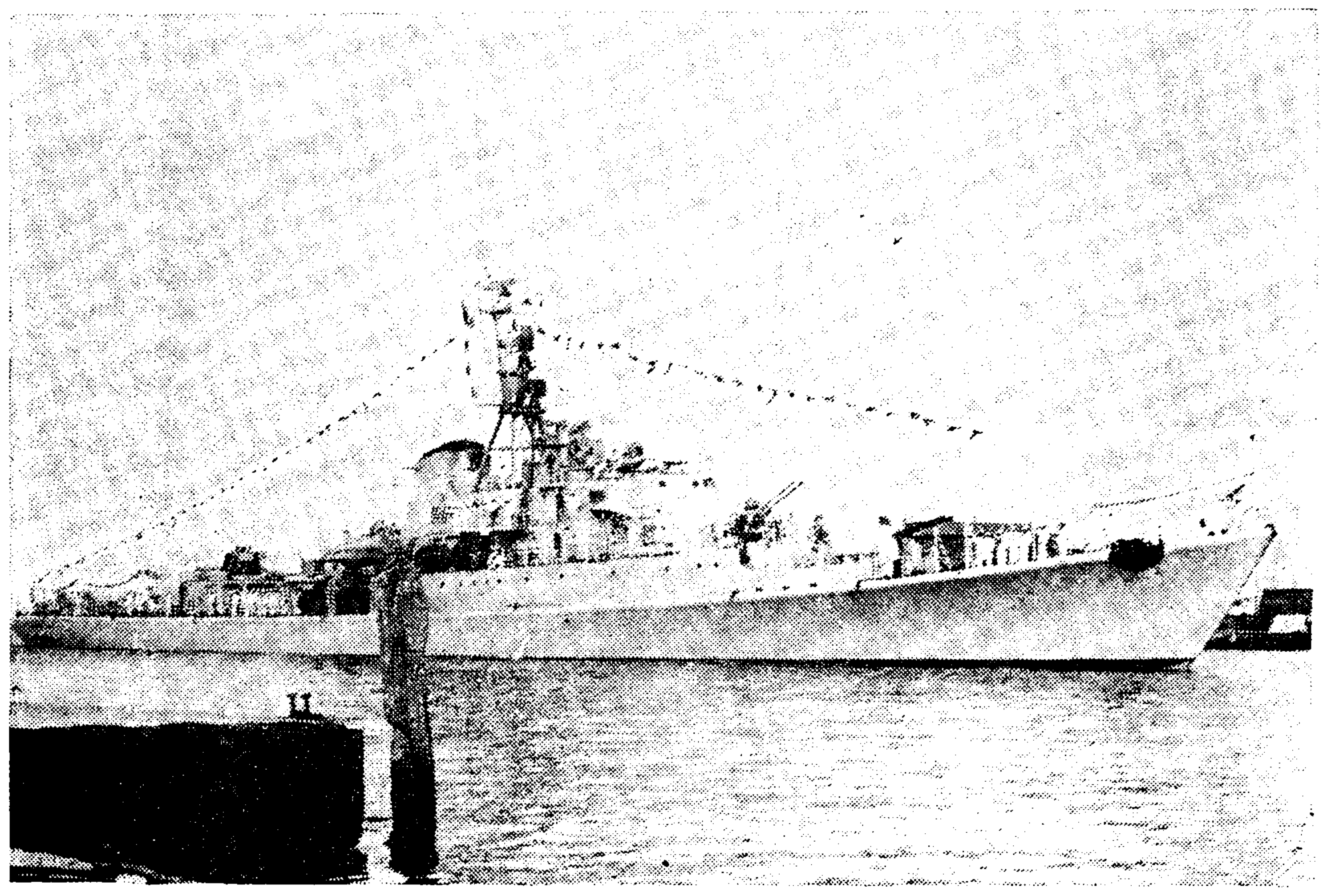
Het dagblad De West schrijft: Het vormen van een regering brengt bijna altijd en overal problemen met zich mee. Ons is medegedeeld dat zulks ook thans het geval is. De V.H.P. zou drie ministerszetels krijgen in het kabinet. Nu zij slechts vier zetels in de staten heeft evenals de PSV stelt laatstgenoemde zich op het standpunt, dat zij ook recht heeft op drie portefeuilles. Dit kan tot gevolg hebben dat de NPS drie portefeuilles krijgt evenals de VHP en de NPS.

In NPS-kringen zou men hierover slecht te spreken zijn omdat deze partij negen zetels in de Staten heeft.

Van PSV-zijde wordt hiertegenover gesteld, dat zonder de medewerking van deze partij de NPS de zes zetels in Paramaribo niet had kunnen veroveren.

Ter herdenking van het 150-jarig bestaan van het Rijksmuseum werd op 28 juni l.l. een jubileumtentoonstelling geopend van „Middeleeuwse kunst der Noordelijke Nederlanden". Op de foto: het bijna drie meter hoge altaarstuk uit het Bernard Castle Museum in Engeland. Het drieluik is van een anonieme Delftse meester en stelt voor „Virgo inter Virgines".

De Venezolaanse torpedojager „Almirante Brion" brengt van 4 juli tot en met 6 juli op uitnodiging van de regering van de Nederlandse Antillen een bezoek aan de haven van Willemstad. Hedenmorgen half negen voer de oorlogsbodem met het gebruikelijke ceremonieel binnen. Het schip heeft ligplaats gekozen in de Nieuwe Haven.

Onze fotograaf was ditmaal in staat de „Almirante Brion" van uit de zee te fotograferen tegen de achtergrond van Otrabanda.

Suriname en Ned. Antillen bespraken herziening Handvest Car. Commissie

De R.V.D. deelt mede:

Zoals bekend vertrok op 27 juni 1958 een Antilliaanse delegatie naar Suriname voor het voeren van onderhandelingen met een door Suriname aangewezen delegatie over de voorstellen tot herziening van het handvest van de Caraibische Commissie.

De besprekingen gevoerd tussen de Surinaamse en de Antilliaanse delegatie zijn met succes bekroond.

Na deze besprekingen, die in de meest vriendschappelijke sfeer plaats vonden, is men tot volledige overeenstemming geraakt.

De Antilliaanse-Surinaamse voorstellen zullen dus tijdig, voor 9 juli a.s. via de koninkrijksregering, de secretaris-generaal van de Caraibische commissie kunnen bereiken.

Na aan de verschillende deelnemende landen te zijn toegezonden zal het „ad hoc committee" op 24 juli a.s. bijeenkomen. Teneinde een gezamenlijke tekst van herziening der overeenkomst van de Caraibische Commissie te ontwerpen.

De Ned. Ant. delegatie bestaande uit de heren R. J. Isa, mr. I. C. Debrot, B. Ph. Romer is op 2 juli l.l. per KLM op de Antillen teruggekeerd.

Atoombom in de Noordzee?

Londen. — Een anonieme brief van een „Amerikaanse piloot", waarin wordt aangekondigd, dat „binnenkort een atoombom in de Noordzee" zal worden geworpen, heeft in Engelse parlementaire kringen enige beroering gewekt.

Oud-minister Geoffrey de Freitas, die woordvoerder is van de socialistische fractie voor luchtvaartkundige zaken, zal maandag in het Lagerhuis de volgende vraag aan de regering stellen: „welke voorzorgen zijn genomen om te verzekeren, dat een bommenwerper, die zijn basis in Engeland heeft, onderworpen blijven aan de veiligheidsmaatregelen, waardoor het onbevoegd werpen van een atoombom in de Noordzee onmogelijk wordt gemaakt.

De Freitas, die oorlogsvlieger was, is niettemin van mening, dat de brief „vals alarm" is.

Aan de andere kant wil hij het risico niet lopen, dat een of andere gek tussen de Amerikaanse vliegers in Engeland zijn dreigement uitvoert.

Mexico City. — In Mexico heeft het merendeel van het spoorwegpersoneel besloten in staking te gaan om aan looneisen kracht bij te zetten.

Morgenochtend om 7 uur zal min. president E. Jonckheer zich via alle radiostations tot de bevolking van de Ned. Antillen richtten voor het doen van een belangrijke mededeling.

39 Polen vluchten uit hun land als toerist

Stockholm. — Tijdens het oponthoud van het Poolse toeristenschip Mazowsze in de haven van Stockholm hebben 21 Poolse toeristen dit weekeinde aan de Zweedse politie politiek asiel gevraagd. Het was de vierde maal dat de Mazowsze dit jaar met toeristen Stockholm aandeed. Elke keer blijft een aantal toeristen achter. Bij elkaar zijn het er reeds 39.

Egyptische President bezoekt Zuid-Slavie

Dubrovnik. — President Nasser is voor een semi-officieel bezoek in Zuid-Slavië aangekomen. Hij is de gast van president Tito.

Nasser werd, toen hij met het Egyptische jacht Hoeria in de havenstad Dubrovnik aankwam, door president Tito verwelkomd. Hij komt officieel om rust te houden, doch in Zuid-Slavië hecht men grote betekenis aan de besprekingen die tijdens het bezoek kunnen worden gevoerd.

Sabotage?

New York. — Het Newyorkse blad Daily News vroeg zich in een artikel af, of de Amerikaanse pogingen tot het lanceren van satellieten niet worden gesaboteerd. Van de zes pogingen zijn er nu vijf mislukt.

DE GAULLE terug uit ALGERIE

Parijs. — De Franse minister-president, Generaal De Gaulle, heeft in een toespraak over de televisie tot het Franse volk gezegd van mening te zijn, dat Frankrijk voor het einde van het jaar voortgang zal hebben gemaakt op de weg naar de oplossing van de drie grootste problemen, namelijk, Algerië, het financiële en economische evenwicht en de grondwetsherziening.

Frankrijk wil, aldus De Gaulle, de toekomst van Algerië regelen met de Algerijnen zelf. Zij moeten hun stem kunnen doen horen. Bij het aanstaande referendum over de grondwetsherziening zullen zij zich kunnen uitspreken. Daarna zullen er colleges worden gekozen, waarin ieder dezelfde rechten heeft.

Gisteren was dit ondenkbaar, maar het wordt nu mogelijk, dank zij de verbroederingsbeweging, die de verschillende gemeenschappen dichter bij elkaar brengt, dank zij het leger, dat belast is met de veiligheid en ook dank zij wat wij hebben besloten, zodat tien miljoen Algerijnen voortaan dezelfde rechten en dezelfde plichten zullen hebben, zo zei De Gaulle.

Over de vestiging van een financieel en economisch evenwicht zei de premier, dat Frankrijk thans de laatste kans heeft.

Over de vestiging van een financieel en economisch evenwicht zei de premier, dat Frankrijk thans de laatste kans heeft.

Generaal De Gaulle heeft een bezoek van drie dagen aan Algerië, dat door een zeer druk program werd gekenmerkt, beëindigd. De premier zei door deze drukte geen tijd te hebben om een afvaardiging van het comité voor openbaar welzijn voor geheel Algerië te ontvangen. Ook weigerde hij gehoor te verlenen aan een vakbonddelegatie.

Te Algiers is men echter van oordeel dat het kennelijk De Gaulle's bedoeling was om het comité voor openbaar welzijn op zijn plaats te zetten. Ook heeft de premier zich nog steeds niet uitgelaten over de door Europese kolonisten gewenste totale integratie van Algerië en de Sahara in Frankrijk. In een donderdagavond te Algiers uitgesproken radio sprak hij slechts van de noodzaak voor de bevolking van Algerië en Frankrijk om broederlijk verbonden te zijn. Het comité voor openbaar welzijn zond de premier voor diens vertrek nog de tekst van een resolutie, waarin opnieuw wordt aangedrongen op de gewenste integratie.

In zijn rede deed De Gaulle mededeling van grootscheepse plannen voor de ontwikkeling van Algerië op industrieel,, sociaal., landbouw- en onderwijsgebied. Voorts kondigde hij aan dat er vandaag (vrijdag) decreten zullen worden gepubliceerd, waarbij er een kiezerslijst voor de komende verkiezingen in Algerië wordt ingesteld.

Foster Dulles noemt ontvoering van Amerikanen op CUBA Chantage

Minister wenst een nieuwe conferentie van 21 Amerikaanse presidenten

Washington. — Foster Dulles, de Amerikaanse minister van buitenlandse zaken, dat hij erg ontstemd is over de laatste gebeurtenissen op Cuba. Hij sprak zijn vertrouwen uit, dat de pogingen, die momenteel officieus door de Verenigde Staten in het werk worden gesteld om de vrijlating van de door de Cubaanse rebellen ontvoerde Amerikaanse ingezetenen te verkrijgen, met succes zullen worden bekroond. Hij noemde de ontvoeringen „chantage". Een dergelijke optreden is niet te rechtvaardigen en kan een tegenovergestelde hebben, dan de rebellen verwachten. Door zich te vergrijpen aan Amerikaanse onderdanen willen de rebellen een interventie van de Verenigde Staten uitlokken in Cubaanse aangelegenheden, hetgeen de Verenigde Staten niet van plan zijn te doen.

Dulles zeide verder op zijn persconferentie, dat een bijeenkomst van de 21 Amerikaanse presidenten geen vruchten zal afwerpen, als zij niet nauwgezet wordt voorbereid. Dulles zei dit op de vraag van een verslaggever, welk soort inter-Amerikaanse bijeenkomst de Amerikaans regering voorstaat: een bijeenkomst op het niveau van presidenten, waarvan de president van Brazilie in een rede gewag heeft gemaakt, of een conferentie van de ministers van buitenlandse zaken. De bewindsman antwoordde, dat de Verenigde Staten ten aanzien van een inter-Amerikaanse presidentiele ontmoeting zich op hetzelfde standpunt stellen als ten aanzien van elke topconferentie, dat is, dat een dergelijke conferentie goed moet worden voorbereid om resultaten op te leveren.

Dulles zei, dat dergelijke resultaten niet kunnen worden verkregen door een officieuze bijeenkomst der staatshoofden. Hij haalde als voorbeeld aan de conferentie van Panama, waarop in juli 1956 18 Amerikaanse presidenten bijeenkwamen. Deze conferentie gaf weliswaar de stoot tot een programma van actie, dat later door het inter-Amerikaanse comite van presidentiele vertegenwoordigers onder voorzitterschap van dr. Milton Eisenhower werd uitgewerkt, maar de bijeenkomst zelf leverde geen enkel contreet resultaat op, hetgeen trouwens ook niet haar oogmerk was.

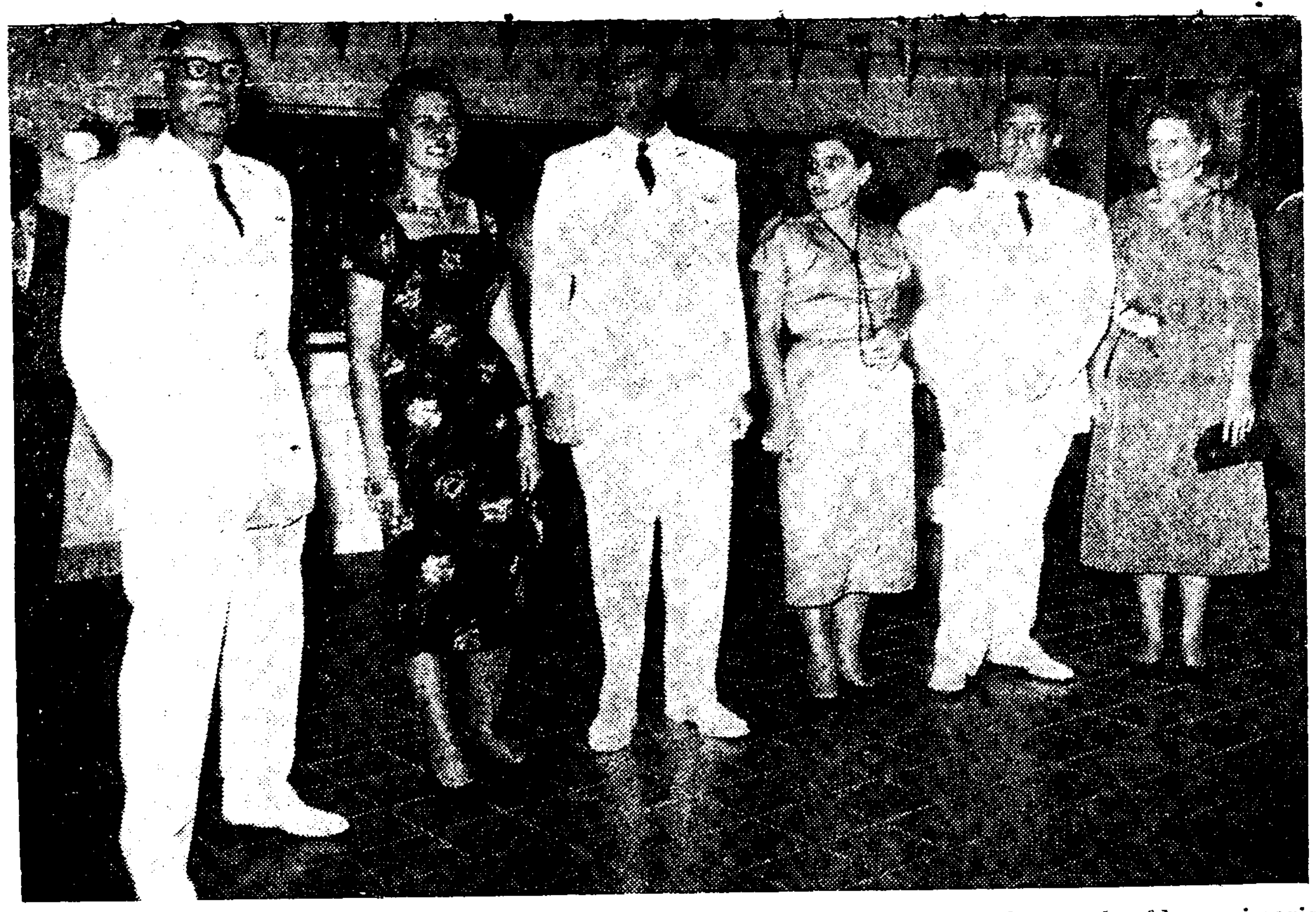
Minister Dulles verklaarde tenslotte, dat de positie van de Verenigde Staten duidelijk is: zij is voor het uitwerken van een programma om tussen de Amerikaanse republieken beter begrip te kweken: deze arbeid moet aan elke inter-Amerikaanse bijeenkomst voorafgaan.

Mr. BOOM nam afscheid te Rome

Rome. — President Gronchi van Italië heeft de ambassadeur van Nederland, mr. Hendrick Nicolaas Boon in het quirinaal in afscheidsaudiëntie ontvangen.

Zoals bekend, is mr. Boon benoemd tot hr. ms. ambassadeur in Caracas.

Rome. — Op 30 april jl. heeft het aantal inwoners van Italië de vijftig miljoen overschreden.

Gisteravond vond op Vaersenbaai een afscheidsreceptie plaats t.g.v. het vertrek van hoofdcommissaris M. W. van 't Hoff. Velen kwamen de scheidende politie-autoriteit de hand drukken. V.l.n.r.: de heer Van 't Hoff en echtgenote, commissaris Botterweg, mevr. Botterweg, commissaris P. Paul en echtgenote.

Afscheid Hoofdcommissaris van 't Hoff op Vaersenbaai

Waarderende WOORDEN en GOEDE WENSEN

Willemstad. — Gisteravond hielden de heer en mevr. Van 't Hoff een afscheidsreceptie ter gelegenheid van hun as. vertrek naar Nederland, op Vaersenbaai. Onder de aanwezigen zagen wij o.a. Z.E. de Gouverneur, de minister-president E. Jonckheer, de minister van Justitie de heer S. W. v.d. Meer, de procureur-generaal de heer Boom en nog zeer vele andere prominenten.

Z.E. de minister van justitie opende de rij van sprekers en memoreerde, dat ruim vier jaar geleden de heer Van 't Hoff op Curaçao kwam en in het begin een sfeer van terughoudendheid en wederzijds verkennen was. Het verheugde de spreker echter te kunnen mededelen, dat die toestand maar kort heeft geduurd en de samenwerking tussen hem en de heer Van 't Hoff gedurende de afgelopen jaren prima is geweest. Het speet hem dan ook zeer, dat de heer Van 't Hoff de Antillen ging verlaten en hij wenste hem en zijn gezin dan ook het allerbeste toe.

Commissaris Botterweg wees op het feit, dat de heer Van 't Hoff altijd een korrekte chef is geweest en dat het zeer prettig was om met hem samen te werken. Ook sprak hij de dank uit van het gehele korps in de Nederlandse Antillen. Het was jammer, dat de heer Van 't Hoff de Antillen ging verlaten, want al de plannen, die de heer Van 't Hoff had waren door tijdsgebrek niet allemaal uitgevoerd. Ook betrok commissaris Botterweg mevr. Van 't Hoff nog in de dank van het korps. Spreker vergeleek een politievrouw enigszins met een zeemansvrouw. Ook zij moet altijd bereid zijn haar offers te brengen.

Hierna bood spreker namens het korps aan de heer en mevr. Van 't Hoff enige passende cadeau's aan.

Commissaris Paul sprak namens de P.S.V. De heer Van 't Hoff bekleedde de funktie van ere-voorzitter van P.S.V. en in die funktie wist hij altijd, volgens spreker de belangen van P.S.V. en het korps met elkaar in overeenstemming te brengen. Spreker bracht hiervoor dank uit en bood mevr. Van 't Hoff een boeket bloemen aan en de heer Van 't Hoff namens P.S.V. een passend geschenk.

Vervolgens nam de heer Kroeze commandant van de opleidingsschool het woord. Spreker bedankte de heer Van 't Hoff voor de direkte leiding en belangstelling, die hij altijd voor de opleidingsschool heeft gehad en de 70 adspiranten, die sedert 1956 in opleiding zijn, hebben het zeer op prijs gesteld, dat u persoonlijk met hen kennis hebt gemaakt en altijd voor de adspiranten klaar stond. Zij waren dan ook unaniem van mening, dat zij de heer Van 't Hoff niet zonder een cadeau van de opleidingsschool van Curaçao mochten laten vertrekken. Ook bedankte spreker mevr. Van 't Hoff, hoewel zij nooit in aanraking met de opleidingsschool is geweest, voor de steun, die zij haar man heeft gegeven in zijn moeilijke werkkring en ook haar bood spreker namens de opleidingsschool een cadeau aan.

Hierna bedankte de heer Van 't Hoff de sprekers en sprak de hoop uit, dat het politiekorps zich in steeds stijgende lijn mag blijven uitbreiden tot heil van de Nederlandse Antillen.

Onder het genot van koele drinks en lekkere hapjes, bleven de aanwezigen nog geruime tijd op Vaersenbaai bijeen. De Politieharmonie verzorgde de muzikale omlijsting van de avond.

Met grote vreugde en dankbaarheid aan God geven wij kennis van de geboorte van ons dochtertje en zusje

Jorientje

J. Hagemans-Jansen
G. C. Hagemans
Gert
Fransje
Thea
Joost

3 Juli 1958
Tijdelijk: St. Elisabeth Gasthuis.

De Heer en Mevrouw
KOLLAARD-UNGER
geven kennis van de geboorte van hun zoon

Hans Peter

Curacao, 3 Juli '58
tijdelijk: St. Elisabeth Gasthuis

AGENDA

West-End:
„Steel Bayonet" om 7 en 9 uur.
Cinelandia:
Miguel Aceves Mejia met de film „Mujer". om 7 en 9 uur n.m.
Roxy:
„A king in New York" om 7 en 9 uur n.m.
Caribe:
„Davy" om 8 uur n.m.
Wit Gele Kruis:
Kantoor: tel: 23773
Zuster Caprino. tel: 23526.
Zuster Veeris. tel: 35747:
J. P. F.-Club.
A.s. zaterdagavond is de J.P.F. club afgestaan aan de vereniging „Dragons" voor een dansavond Zondagochtend 10.00 uur is de opening van het J.P.F. biljard concours.
Baseball:
Zondag 6 juli in het Rifstadion.
10 uu. Santa Rosa Indians — Chicago (AA)
12.30 uur Deportivo Venezuela — P.S.V.
2.30 uur: Sithoc — Jong Curaçao
Op het Suffisant-terrein.
3 uur: Suffisant Boys — Antillanos.

EMMASTAD

WACHTDIENSTEN
C.P.I.M.
Telegram Afdeling:
Van 7.00 — 23.30 tel: 2307
Van 23.30 — 7.00 J. H. Dee
b. g. g. tel: 2400
B.g.g. tel: 2400
Personeel Afdeling:
J. van Wijck Troepiaalweg 18 J.D. tel: 4222
B. g. g. nad. inl. tel: 2400
Materialen Dienst.
H. C. Engelsman tel: 4504
Geneeskundige Dienst:
Dr. Podvinec tel: 2624
B. g. g. tel: 2409
Weekendwacht Suffisantdorp
Gedurende dit weekend zal in dringende gevallen de heer A. J. A. Melfor kunnen worden opgebeld onder no. 43439.
B. g. g. tel: 2400
C.S.M.
Rederij:
W. Punt. tel 2580
Scheepsagentschap
Van 7.30 — 12.00 en 13.00 — 18.00
Kantoor tel: 2458—2551
Van 19.00 — 23.00 en 8.00 — 8.00
W. Punt tel: 2580
Dok Afdeling:
Van 16.30 — 1.00 tel. 2276/2098: van 1.00 — 07.30 A. de Kater tel: 2096

Rechtzetting

In het verslag van de lunch a.b. Santa Rosa in onze editie van gisteren werd vermeld, dat de heer Ch. Debrot sprak namens de Kamer van Koophandel.

Dit was onjuist. Het moet zijn: De Curaçaose Vereniging voor Handel en Nijverheid.

Waarvan gaarne acte en onze excuses aan de spreker en de Vereniging.

„Los Criollos" voor de Curom

Willemstad. — Zaterdagavond zal het quintet „Los Criollos" in verband met de Onafhankelijkheidsdag van Venezuela optreden voor de Curom-microfoon. Dit programma wordt uitgezonden om 18.00 uur 's middags. In hetzelfde programma zal Luis Puchi enkele gedichten declameren.

Tentoonstelling Pedro Luis Brionschool

Willemstad. — Heden- en morgenmiddag van 16 tot 18 uur wordt er in een der lokalen van de Pedro Luis Brion-school een tentoonstelling gehouden op het gebied van handwerken, tekenen en handenarbeid.

Warschau. — Prof. Taubenschlag, een geleerde van wereldvermaardheid op het gebied van het Grieks-Romeinse recht in het licht van oude Egyptische papyrusrollen, is op 77-jarige leeftijd te Warschau overleden.

WATTERSON LOWE (Watty) zal A B C.-eilanden een bezoek brengen

Willemstad. — De heer Watterson Lowe, beter bekend onder de naam „Watty", lecturer bij de Cunard Steamship Company Ltd., die Curaçao in de wintermaanden verscheidene keren bezoekt, daar hij dan als lecturer aan boord van het ss. „Mauretania" werkt, zal deze maand een langer bezoek aan de Nederlandse Antillen brengen. Hij arriveert nl. 13 juli met de K.L.M. uit New York en keert per zelfde gelegenheid op 29 juli terug.

„Watty" kent Curacao en Aruba reeds van vroegere bezoeken, doch Bonaire heeft hij nimmer bezocht. Hij zal de A-B-C-eilanden thans grondiger bestuderen, wat hem zeer van pas zal komen bij de lezingen die hij in de Verenigde Staten en aan boord van de Cunard-schepen houdt.

De mogelijkheid is niet uitgesloten, dat Watty via St Maarten naar New York terugkeert.

VAN HET FILMDOEK

MANUELA

Het Cinelandia theater heeft a.s weekend als hoofdfilm het Paramount product „Manuela" met Elsa Martinelli, Trevor Howard, Pedro Armendariz in de hoofdrollen. Het verhaal vertelt van een zeekapitein die een meisje meeneemt als verstekelinge aan boord. De avonturen, die het meisje voor, tijdens, en na de tocht meemaakt vormen de kern van dit verhaal. In deze film acteert ook de Curaçaose ster Hartcourt Curaçao. Reden te meer om deze film bij te wonen.

A KING IN NEW YORK

Zoals de titel reeds zegt speelt deze film in New York, waar de afgezette koning Shadov, naar toe is gegaan nadat hij uit zijn land gevlucht was.

De hoofdrol wordt gespeeld door Charlie Chaplin en aangezien deze top-komiek der stomme film niets anders heeft, gedaan dan komische rollen te vertolken in zijn films, is het in „A king in New York" duidelijk te merken, dat Chaplin het zich zelf moeilijk heeft gemaakt. Het verhaal, de regie, en het scenario zijn alle van hem. Door een rol te nemen waarin ongetwijfeld vele komische scenes voorkomen, doch ook scenes die serieus vertolkt moeten worden, valt dit laatste Chaplin zwaar, waardoor er enkele gaten in zijn rol ontstaan. Gelukkig zijn zij geen grote gapingen, waardoor de film toch te waarderen valt en een ding: de vele lach-scenes, die in de film voorkomen zijn zo vol met originele humor dat men het moeilijk zal hebben de lachspieren in bedwang te houden. De andere sterren w.o. Dawn Adams en Michael Chaplin doen in deze film wat betreft rolvertolking niet onder voor Charles Chaplin.

„STEEL BAYONET"

Het West End theater vertoont het komende weekend de film „Steel Bayonet" welke een gedeelte van de gevechten van de laatste wereldoorlog in Noord-Afrika in beeld brengt.

Leo Glenn, vertolkt de rol van een officier, die het commando voert over een Britse stoottroep infanterie. Men ziet hoe een stelletje soldaten met niets meer dan een bajonet het opnemen tegen een duitse tank-divisie. Een man tegen man gevecht ontstaat, waarbij de jongens van officier Glenn heldenmoed tonen, zoals deze nog nooit tevoren op de screen werden vertoont. Een zeer harde film, die de wrede oorlogsdaden op een ontroerende wijze weergeeft.

WILLIAM R. GRACE
Ierse emigrant werd industrie-magnaat

William Russell Grace, de oprichter van het Grace-concern, ontvluchtte omstreeks de vijftiger jaren van de vorige eeuw zijn geboorteland, Ierland, als gevolg van een van de hongersnoden, die na ieder mislukken van de aardappeloogst dit land chronisch geteisterd hebben. Hij vestigde zich in Perú als „shipchandler", die vanuit een barkje bij de Chincha-eilanden zeilschepen van voorraden voorzag. Hij huwde de dochter van een Amerikaanse scheepskapitein, maakte door hard werken en goed zakelijk inzicht fortuin en hielp de industriële ontwikkeling van Perú krachtig bevorderen. Met grote bedragen uit zijn particuliere middelen hielp hij de slachtoffers van een andere Ierse hongersnood. Hij bracht het tot burgemeester van New York (1881—1882), was een van de grote voorvechters van een kanaalverbinding door Centraal-Amerika tussen de Atlantische en de Stille Oceaan. Hij was financieel adviseur en vertrouwensman van verschillende Amerikaanse presidenten.

De Grace Line is een dochtermaatschappij van het grote Grace-concern, W. R. Grace & Co. Andere zusters in de grote Grace-familie zijn: de Grace National Bank, verschillende chemische fabrieken in Zuid-Amerika, Canada, Australië en Amerika, papierfabrieken en een grote reklame-firma. Aan het hoofd van het concern staat thans een kleinzoon van de oprichter, J. Peter Grace Jr.

De scheepvaartverbinding tussen Noord- en Zuid-Amerika werd reeds in de zestiger jaren door W. R. Grace onderhouden door middel van gecharterde zeilschepen. De werkelijke voorlopers van de Grace-vloot waren de „W. R. Grace" en de „M. P. Grace", prachtige zeilschepen, zg. „Down-Easters" in de jaren 70 gebouwd. In 1894 werd de Grace Line formeel opgericht en bracht vier stoomschepen in de vaart: „Coya", „Condor", „Cacique" en „Capac". De „Santa"-namen werden omstreeks 1920 voor het eerst door de Grace Line ingevoerd. In 1932 werden de vier luxe-Santa's, Rosa, Paula, Elena en Lucia gebouwd door dezelfde firma, die thans de nieuwe "Santa Rosa" bouwde. In 1937 ging de Grace Line een fusie aan met de Red „D" Line en in 1938 met de Columbia Lijn.

Van toen dateert de kennismaking en vriendschap tussen Curaçao en de Grace Line.

Programma feestelijkheden Venezolaanse Onafhankelijkheidsdag

Het programma voor de feestelijkheden in verband met de Venezolaanse onafhankelijkheidsdag, morgen is als volgt:

Ob 6 uur zal de Venezolaanse vlag officieel gehesen worden aan het consulaatsgebouw.

Om 8 uur is er een plechtige Heilige Mis in de Fatima-kerk te Suffisant. Om 9 uur zullen door de Consuls van de republieken die door Bolivar zijn bevrijd alsook door enkele Venezolaanse verenigingen en maatschappijen hier ter plaatse bloemstukken worden gelegd bij de standbeelden van Bolivar op Scharloo en van Admiraal Brion op het Brionplein.

Van 11 uur tot 12.30 zullen de Consul Generaal van Venezuela en Mevrouw Loscher-Blanco recipieren op het terras van Hotel Curacao Intercontinental.

In de namiddag zullen aan de winnaars in diverse wedstrijden prijzen worden uitgereikt in het Centro Social Venezuela.

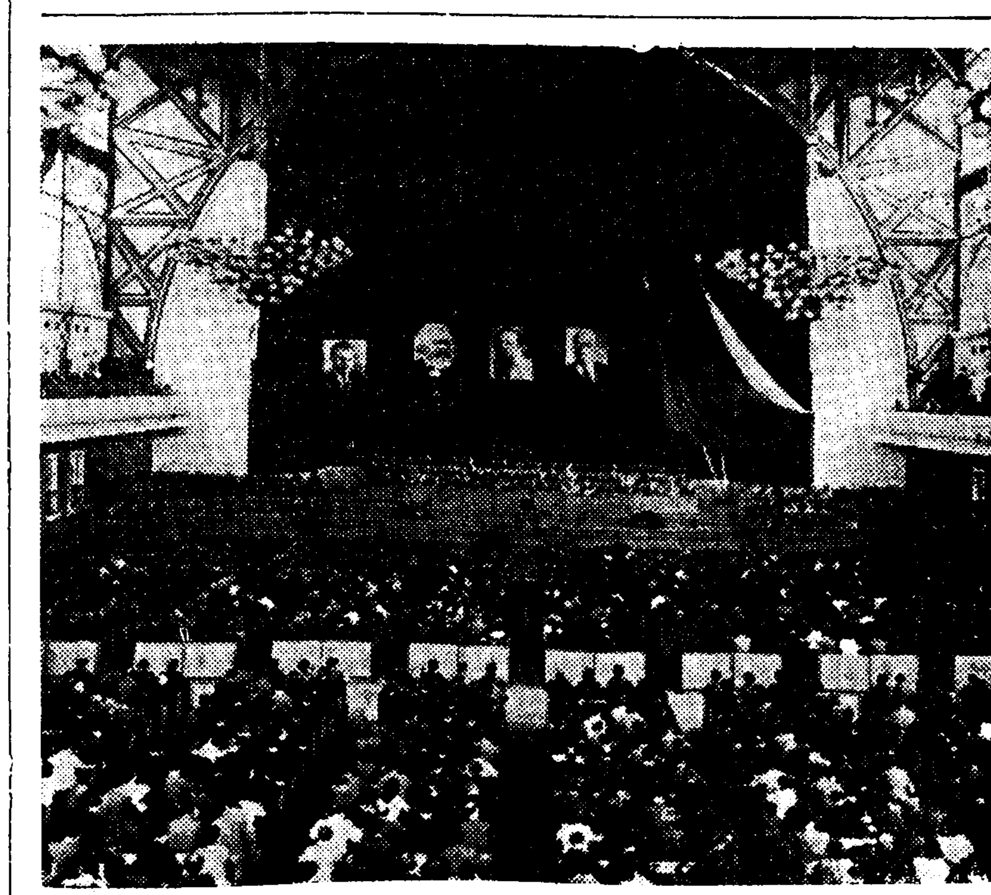
—:—

Berlijn. — Vertegenwoordigers van communistische partijen in Nederland, België, Oost- en West-Duitsland, Italië, Luxemburg, Noorwegen, Oostenrijk, Polen, Zweden, Zwitserland en Tsjecho-Slowakije zijn in het afgelopen weekeinde in Oost-Berlijn bijeen geweest. Er zal nog een gemeenschappelijke verklaring worden gepubliceerd, zo meldt het Oostduitse persbureau ADN.

—:—

Berlijn. — Walter Ulbricht, de leider van de Oostduitse socialistische eenheidspartij, is voor de tweede keer onderscheiden met de titel „held van de arbeid". Dit gebeurde in verband met zijn 65e verjaardag.

—:—

Te Praag werd het elfde congres van de communistische partij van Tsjecho-slowakije gehouden. Op de foto een overzicht van de vergadering tijdens de rede van president Antonin Novotny.

Tegen de „amateurs" van Oost-Europa kan Nederland niet op

Pessimisme bij de waterpoloërs; goede hoop bij de baseballers

Over bijna twee maanden, namelijk van 31 augustus tot 6 september worden te Boedapest de Europese zwem- en waterpolokampioenschappen gehouden. Deze titelstrijd, welke steeds om het jaar wordt gehouden, precies tussen twee Olympische Spelen in, is voor Nederland bijzonder belangrijk, temeer omdat te Melbourne geen oranjeteam was vertegenwoordigd en er voor Nederland dus geen kans is geweest zich op internationaal peil te meten met de sterkste waterpoloteams, zwemsters en zwemmers van andere landen.

De voorbereiding tot verbeteren van de prestaties is dan ook nauwgezetter dan ooit en reeds zijn er tekenen, die enig inzicht geven in de mogelijkheden van de Nederlandse gegadigden voor de komende Europese kampioenschappen. En onmiddellijk moeten we daaraan toegeven, dat de waterpoloërs in zekere zin hebben teleurgesteld en een achterstand hebben opgelopen, welke in de nog resterende weken niet meer volledig is in te halen. Tot deze slotsom is men gekomen na een zeslandentoernooi, dat onlangs te Gent werd gehouden en waar behalve Nederland ook de landenploegen van Rusland, Joegoslavië, Polen, Frankrijk en België aanwezig waren.

We herinneren ons nog de vooraanstaande rol, welke het Nederlandse waterpolo speelde in de Olympische Spelen van 1952 te Helsinki.

Toen had het oranjeteam zeer goede kansen op de Olympische titel en kon het een gelijkwaardige tegenstander worden genoemd van Joegoslavië, Italië en Rusland, die toen als favorieten golden. **Die positie op het hoogste internationale plan is Nederland thans echter kwijt.** Zeker, tegen Frankrijk, België, Polen en Engeland valt er voor het oranjeteam nog veel eer te behalen. Doch in het zeslandentoernooi te Gent is onherroepelijk komen vast te staan, dat de ploegen van Rusland en vooral van Joegoslavië de Nederlandse waterpoloploeg boven het hoofd zijn gegroeid. Uiteraard heeft dit geleid tot het zoeken naar de oorzaken. Verleden jaar al, toen het

Op bovenstaande foto de ploegleiders van de gemengd Nederlands-Luxemburgse ploeg, die thans meerijdt in de Tour de France. Links Goldschmidt, rechts Büchli.

oranjeteam te Zagreb in een sterk internationaal toernooi speelde, kwam de achterstand voor het eerst tot uiting. Er werd flink getraind, meer zelfs dan men eigenlijk van amateurs mag vergen. Men zocht zijn toevlucht bij de jeugd, liet de jongens vele weekeinden bij elkaar komen, van zaterdagmiddag tot zondagmiddag waarbij overnacht werd in het gebouw van het zwembad, op geïmproviseerde bedden. Er werden bovendien trainingsbijeenkomsten gehouden in het opleidingscentrum voor sportleiders te Overveen (CIOS) om de lichamelijke conditie op te voeren. Doch dit alles heeft niet mogen baten, zij het dat de voorsprong op landen als Frankrijk, België, Engeland en Polen gehandhaafd is.

De Nederlandse polospelers treft dus geen verwijt en evenmin de leiding, die zich terdege heeft ingespannen de voorbereidingen zo effectief mogelijk te doen zijn.

Men is echter tot de slotsom moeten komen, dan in de landen achter het ijzeren gordijn nog zwaarder wordt getraind, afgezien dan van het feit, dat men daar over een grotere keuze kan beschikken. Meer dan trainen tijdens een geheel weekeinde plus nog oefeningen voor doordeweekse avonden mag men van amateurs niet eisen. Met een dergelijke opvoering van het trainingsprogramma heeft men de top bereikt van hetgeen men van liefhebbers voor hun sport mag verwachten. Zodat men dus slechts kan hopen op toevallige uitblinkers, cracks, die met minder oefening meer kunnen bereiken dan de doorsnee sportman. Zo lang die er niet zijn — en daarop mogen en toch niet rekenen — zal het Nederlandse waterpolo in de toekomst in de schaduw blijven staan van de landen, waar men kennelijk de spelers wel in de gelegenheid kan stellen meerdere dagen per week te trainen.

En met de Europese kampioenschappen in het verschiet is dat een

Nederlandse Sportbrief

droevig, maar niet te ontkennen feit. Men kan er slechts het beste van hopen.

Heel anders daarentegen staat de Nederlandse honkbalploeg er voor. In Rusland en alle andere landen achter het ijzeren gordijn wordt geen honkbal gespeeld.

En dat is voor het oranjeteam maar gelukkig ook, want nu kan het zich favoriet noemen voor de Europese honkbaltitel, welke van 5 tot en met 10 juli de inzet vormt van het toernooi, dat te Amsterdam wordt gespeeld.

Als amateurs hebben de Nederlandse honkballers zich behoorlijk voorbereid en de verwachting is dan ook, dat het Oranjeteam het Europees kampioenschap kan prolongeren. Met Duitsland, Spanje, België, Italië en misschien ook Frankrijk als deelnemende landen kunnen de honkballiefhebbers in Nederland hun hart ophalen. Voor dit kampioenschap is er te Amsterdam — op twee voetbalvelden — een speciaal baseball-terrein ingericht, compleet met tribunes en kleedlokalen; tijdelijk weliswaar, omdat in september de voetbalcompetitie weer volledig draait en de ruimte weer voor het voetbalspel beschikbaar moet zijn, doch voor het ogenblik een walhalla voor de honkballers, die deze luxe in Nederland niet kennen.

Het oranjeteam start als favoriet, doch een droevige bijgedachte is, dat deze hoge positie in het Europese honkbal slechts is toegestaan bij de gratie van verschillende landen, waar deze tak van sport nog niet wordt beoefend.

We hebben het gezien in het waterpolo en in het hockeyspel. De Nederlandse ploegen konden zich daarin steeds uitstekend handhaven, ja, zelfs een belangrijke rol vervullen, totdat de landen van het oostelijke blok hun interesse gingen tonen. Op die ogenblikken zette Nederland, maar ook de andere Europese landen, zich schrap. Het trainingsprogramma werd zwaarder. Enige tijd nog kon men zich handhaven, het spelpeil werd zelfs hoger. Doch de Russen, de Joegoslaviërs, de Hongaren en de Tsjechen kunnen hun atleten nog meer vrijheid geven, nog betere en langdurige oefeningen. Met als gevolg, dat de Westeuropese landen, ondanks het gestegen niveau, toch achterop geraken. We zien het bij roeien, bij turnen, bij atletiek, kortom in heel wat takken van sport, waarvoor de Russen plotseling belangstelling aan de dag legden. De honkbalsport is er nog van gevrijwaard, inderdaad gevrijwaard, want **met een soort moedeloosheid beziet men in andere sporten de vorderingen van de oostelijke landen, die uit een enorm reservoir kunnen putten en bovendien een opvatting over het amateurisme hebben, welke grote verschillen toont met de gedachte over het amateurisme in Nederland.**

Bij het waterpolo lijkt het zelfs enigszins op vechten tegen de bierkaai, zodat men in honkbalkringen blij is het toernooi te Amsterdam nog onder elkaar te kunnen verspelen.

Dat het Nederlandse team de beste kansen heeft, ligt voornamelijk aan het feit, dat er in Nederland meer wordt gehonkbald dan elders in Europa. Het honkbalspel is voor heel wat voetballers een toevlucht geworden in de zomermaanden, als de wintercompetitie is geëindigd. Er wordt ook propaganda gemaakt in deze richting van de zijde der voetbalclubs, die de honkbalsport als een gunstige schakel zien tussen de twee seizoenen. Men kan de spieren er bij soepel houden, ja zelfs de eenzijdigheid van het gebruik der spieren bij het voetballen opheffen door enige maanden deel te nemen aan de honkbalcompetitie. Zo gaan voetbal en honkbal in Nederland min of meer hand in hand. En juist deze samenwerking heeft er toe geleid dat het reservoir in Nederland groot genoeg is geworden om er een sterk team uit te putten voor het Europese kampioenschap.

Met de Amerikaanse ploegen kan het oranjeteam zich uiteraard geenszins meten; daarvoor is ook het verschil in populariteit van honkbal in beide landen te groot. Het oranjeteam kan dan ook in Europa al genoeg koning zijn, doch zal zich daarentegen als beginneling moeten laten behandelen als de Amerikaanse ploegen als tegenstanders fungeren.

CHARLEY GAUL een van de favorieten van de Tour de France

Inmiddels is ook de Tour de France, het grootste Europese wielersportevenement, begonnen. Naast de favoriete Fransen, Belgen, Italianen en Spanjaarden zijn ook de Nederlanders hier van de partij in een ploeg, welke ook vier Luxemburgers telt. Kees Pellenaars, de dictator van het oranjeteam in vorige Ronden van Frankrijk, is na veel onenigheid en zelfs rechtzaken aan de kant gezet. Nu zal de Luxemburger Goldschmidt, samen met de Nederlander Buchly, als leider fungeren. Als grote troef in deze gecombineerde equipe kan men de Luxemburger Charley Gaul noemen, een wielrenner, die in de bergen bijzonder sterk is, doch op de vlakke weg de hulp van de Nederlanders zeker nodig zal hebben. Het geld speelt in deze Tour uiteraard een zeer grote rol en misschien komt het wel juist daardoor, dat de verstandhouding in deze Nederlands-Luxemburgse ploeg de eerste dagen zeer goed was. Immers alle premies voor overwinningen, alle geldprijzen, komen in één pot, welke na afloop van de Tour gelijkelijk over alle renners van de ploeg zal worden verdeeld.

Gaul start als favoriet en heeft zelfs goede kansen de Tour de France te winnen.... met de vette premies welke daarvan het gevolg zijn. De Nederlanders gunnen hem die overwinning, doch denken daarbij onmiddellijk aan de goede verdiensten, die ook aan hen ten deel zullen vallen als de Luxemburger de eerste plaats bereikt.

Anderszijds is Gaul kansloos als hij bij zijn pogingen de hoogste wielertriomf te behalen niet verzekerd is van de hulp, welke een achttal Nederlanders hem kan verschaffen, vooral op de lange, vlakke étappes, welke aan de bergritten vooraf gaan. Gaul moet er, in samenwerking met zijn teamgenoten, voor zorgen, dat de achterstand op nummer één in het zicht van de bergen niet te groot is geworden.

Vijf minuten of tien minuten is mooi. Dan kan de klimspecialist Gaul zijn slag slaan en met inzet van alle krachten de Tour trachten te winnen. De Nederlanders, die er in al die klimpartijen toch niet veel van terecht brengen, hebben dan slechts tot taak de finish te bereiken binnen de tijdslimiet en zich te sparen voor de ritten na de bergen, als zij zich opnieuw moeten verzamelen rond hun kasstuk, dat in triomf naar Parijs — het eindpunt — moet worden gedragen. Zo liggen de plannen.

Doch ook de wielrennerij is een sport, zodat er zeker verrassingen kunnen komen, onverwachte wendingen, plotselinge uitblinkers, die alle prognoses omver werpen. Want in de Franse équipe zitten nog cracks als Bobet en Anquetil en bij de Belgen favorieten als Brankard.

Veel peil valt er dus nog niet op te trekken, doch een feit is, dat in Europa momenteel vele honderdduizenden iedere dag met grote belangstelling de verrichtingen van de karavaan in het Tourcircus volgen.

ad interim.

Post van de Bovenwinden

Het museum te Sint Maarten

Er worden nog steeds pogingen gedaan om tot de oprichting van een museum te komen op St Maarten. Eigenlijk is men al een stap verder: een museum is opgericht, tenminste op papier; er is een officieel erkend genootschap geheel volgens de regels der kunst opgericht, maar dat nog tot geen tastbare resultaten gekomen is door gebrek aan geld. Pogingen tot lening van geld bij het gouvernement hebben tot nu toe schipbreuk geleden. Een eerste goede hulp is toch nodig om de boel aan de gang te brengen; dat heeft het gouvernement toch ook ingezien bij de oprichting van een museum te Curaçao, maar voor St Maarten heeft men dit begrip nog niet kunnen opbrengen.

Al zou het maar gezien worden in het kader van het opkomend toerisme. Amerikanen worden naar onze Bovenwindse eilanden niet alleen getrokken door natuurschoon, maar ook hun historische achtergrond is een aantrekkelijke faktor. Als we oneerlijk waren, hadden we allang een imitatie oude grafstede gebouwd voor het verloren gegane been van Stuyvesant, want dat been is nauwer verbonden met St Maarten dan met welke andere plaats ook.

Ons museum heeft eerlijker plannen.

Geen grootse bouwplannen spelen ons door het hoofd, integendeel, het museum-bestuur wil juist voor de toekomst conserveren wat op het ogenblik dreigt verloren te gaan. Wij begrijpen volkomen, dat op Curaçao een drang bestaat naar het behoud van de oude landhuizen, zoals Europa zijn oude kastelen niet in puin wil laten vallen, al zijn ze dan ook niet meer modern bewoonbaar. Precies hetzelfde zo wil men op St Maarten het type van de daar bekende oude grote gezellige huizen bewaren. Zulke huizen worden niet meer gebouwd, maar meer en meer verdwijnen doen zij op de duur natuurlijk wel. Staat er als voorbeeld in Philipsburg niet de Rink's Mansion, die onherroepelijk verloren is. Wat hier in het groot vergaat, wordt ook in het kleine vernield.

Enige jaren geleden stond er in de Frontstreet een stuk ruïne van een huis — een alleraardigst gemetseld baksteen geval. Zoals het daar stond natuurlijk waardeloos, maar toch bruikbaar voor de eigenaar. Veel cement werd tegen die muur aangesmeerd, wat nieuwe ramen en deuren er in en nu hebben we een „net" cementen huis, waar niemand meer naar kijkt, want er is ook heus niets meer aan te zien.

Er zullen altijd mensen zijn, die iets bestaand een nieuw nuttig doel geven zonder te begrijpen, dat men het daarom nog niet lelijk behoeft te maken.

Het museum te St Maarten wil meer dan alleen maar een huis in de oude stijl bewaren, maar dit doel alleen al zou voldoende zijn om dit streven te steunen.

Koning Gustaaf Adolf van Zweden, die de finale van het voetbalwereldkampioenschap bijwoonde, liet zich vóór de wedstrijd voorstellen aan de spelers van beide elftallen. Op bovenstaande foto wordt de koning voor gesteld aan het Zweedse elftal.

In een tamelijk fors gespeelde wedstrijd wist Frankrijk het Duitse elftal met 6—3 te verslaan en door deze zege de derde plaats te bezetten in het wereldtoernooi om het voetbalkampioenschap. Foto: de Franse verdediging onderbreekt een Duitse aanval.

In de finale om het voetbalwereldkampioenschap bleken de taaie Zweden niet opgewassen tegen de Braziliaanse grootmeesters. Foto: Vavá (links) en Pele (rechts) in aktie voor het Zweedse doel.

Krijgt olie-producent uit TEXAS exploitatierechten in Argentinië?

Buenos Aires. — Uit gewoonlijk betrouwbare bron wordt vernomen dat de Argentijnse regering overweegt aan een onafhankelijke olieproducent uit Texas de exploitatierechten voor olie in Argentinië te verlenen.

Deze producent, Clint Murchison, wellicht de grootste onafhankelijke producent in Texas, heeft in verband hiermede een partnership gesloten met Ira Richardson.

Dit partnership wordt omschreven als een risicoverdeling, hetgeen erop wijst dat beide partners met de Argentijnse regering een overeenkomst wensen te treffen over een verdeling van de winst, doch niet geïnteresseerd zijn in een overeenkomst met betrekking tot de olieboringen zelf.

Volgens bovengenoemde kringen zijn over de voorwaarden nog onderhandelingen gaande, doch men gelooft dat de twee Amerikanen zich voorstellen om tot 100 miljoen dollar te investeren in een concessie in het zuiden van Argentinië. Vertegenwoordigers van de Pure Oil Maatschappij bevinden zich eveneens in Buenos Aires voor besprekingen met regeringsfunctionarissen.

Russisch blad PRAWDA over de UNO

Moskou. — Het Russische partijblad „Prawda" schreef dat de organisatie der Verenigde Naties slechts een wapen van een groep landen onder leiding van Amerika is. De groep gebruikt haar voor eigen doeleinden en schendt systematisch het statuut, aldus het blad. De organisatie rechtvaardigde bij lange na niet de hoop der vredelievende landen en trad in de meeste gevallen slechts op als „passieve registrator" van internationale gebeurtenissen.

ERIC DE NOORMAN — DE GROTE BESLISSING

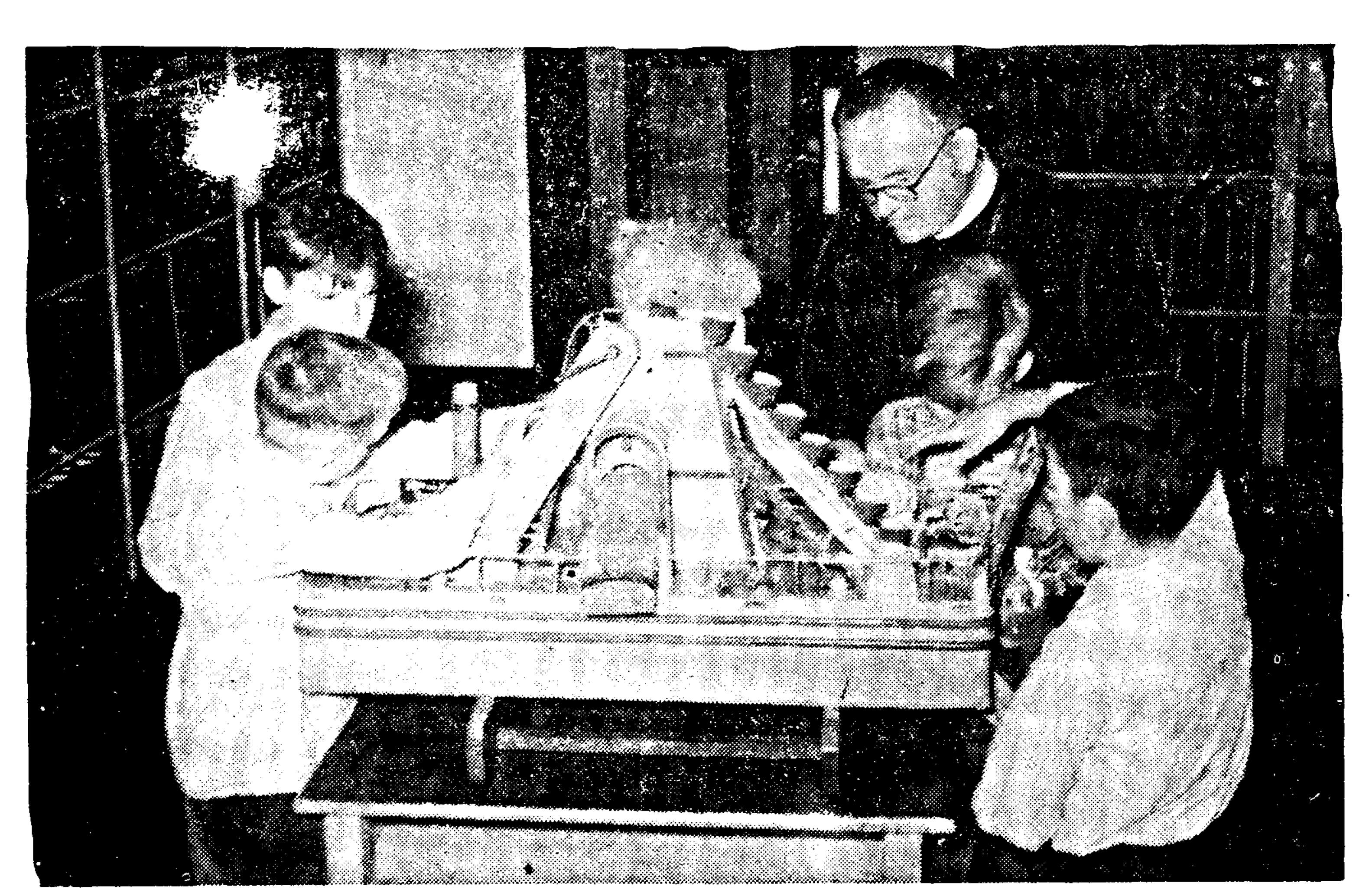
11—40 Driftig als altijd en zonder verder na te denken, rent Erwin tierend in de richting van Dun Durrah, waar hij het tweetal de richting van de heuvels ziet inslaan.

Dichtbij gekomen, steekt hij een beschuldigende vinger naar Axe uit en stottert, hees van woede: „Verraderlijke praatjesmaker, jij, jij...... het is, dat er een dame bij is, d-d-daarom blijf ik k-k-kalm en zal ik je eens he-heel d-doodbe-daard vert-t-tellen wat ik van je denk. Jij denkt me zo te bezwendelen, hè, maar dat zal je niet lukken slome!" Aranrod en Axe zijn blijven staan. Axe trekt zijn wenkbrauwen hoog op en zegt met onschuldige verbazing: „Ik jou bezwendelen?" Ja, zeker", briest Erwin, „doe maar niet, of je het niet weet! Je bent een gemene bedrieger om mij zo voor te liegen en ik......" „Zeg eens, mannetje", valt Axe, die nu ook wat rood begint aan te lopen, de jonge heethoofd in de rede: „Eerst wil ik je even er op wijzen, dat je gedrag in bijzijn van Koningin Aranrod nogal wat te wensen overlaat. Verder weet ik niet wat je staat te raaskallen van bedriegen. Ik heb je toch eerlijk gezegd, dat ik naar de burcht ging, of niet soms?"

Bij deze woorden is Erwin bijna op kookpunt geraakt. Hij wil nog wat zeggen, maar kan geen woorden vinden en bovendien voelt hij ineens, dat hij tegen Axe's redenering niets meer heeft in te brengen. ......

Aranrod kijkt hem enigszins verbaasd en hooghartig aan en zegt dan koeltjes: „Het spijt me, maar met kibbelende jongens wil ik liever niet wandelen.
en loopt weg, de twee jonge mannen verbluft achterlatend. De blikken, die ze elkaar toewerpen, zijn allesbehalve vriendelijk en Erwin, Ge zoekt Uw zaakjes samen wel verder uit", Meteen draait ze zich om die beseft, dat hij een gek figuur heeft geslagen, sist dreigend: „Ik geloof, dat wij tweeën maar eens een wandeling moesten maken".

In het blindeninstituut te Grave weergalmen muziek en levenslust

Met behulp van miniaturen worden de blinden met allerhande dingen vertrouwd gemaakt. Op deze foto nemen jongens een baggermolen „onderhanden".

(Van een medewerker in Nederland)

„U kunt hier uw jas kwijt", zegt de portier, nadat hij ons heeft binnengelaten in het St.-Henricusinstituut.

Eén moment staan we verbaasd, want onze jas hangt thuis aan de kapstok; maar dan beseffen we, dat de vriendelijke man, die ons met vaste tred voorgaat naar de spreekkamer, helemaal niets ziet: hij is afgegaan op het weer, dat nogal guur is, en heeft geen ogenblik verondersteld, dat een zinnig mens misleid zou kunnen zijn door een vleugje ochtendzon. - Als we even later met de directeur, frater Theofaan, door het gebouw dwalen, zien we dat de blinde jongens zich al even natuurlijk en zeker bewegen als de portier. Ze kennen het gebouw door en door, maar bovendien schijnen ze over een soort zesde zintuig te beschikken, dat hen feilloos voor ons doet uitwijken. Schuchter of in zichzelf gekeerd zijn ze bepaald niet, de jongens van Grave. De hoge gangen weergalmen van hun levenslust en wat bijzonder opvalt is, dat overal gemusiceerd wordt. Een van de jeugdige muzikanten - een clarinettist - heeft zich teruggetrokken in de zaal met tijgers en andere opgezette dieren, met behulp waarvan de blinde kinderen zich een beeld moeten vormen van de dierenwereld; dat is het enige lokaal, waar hij ongestoord kan oefenen.

„Muziekbeoefening trekt de blinde jongens sterk aan: hun gehoor, waarvan ze enorm afhankelijk zijn, is doorgaans bijzonder goed ontwikkeld en musiceren is voor hen vrijwel de enige mogelijkheid om creativiteit te ontwikkelen. Daarom zouden we zo graag een aparte muziek-afdeling hebben". De eerste wens is daarmee geuit en het blijkt er een te zijn van de zeer vele: het St.-Henricusinstituut heeft een formidabele verlanglijst en er zullen enkele miljoenen nodig zijn om aan alle verlangens te voldoen.

Het volgend jaar: op 22 september 1959, zal het r.-k. Blindeninstituut voor jongens een eeuw bestaan. Dit heeft in die honderd jaar voor verscheidene generaties blinden de deur geopend naar een levensgeluk, dat in vroeger eeuwen slechts aan de zienden was voorbehouden. Dank zij de toewijding van de Fraters van Tilburg en de steun van katholiek Nederland is St.-Henricus een instituut geworden, waarvan de faam tot in het buitenland reikt. De laatste jaren is St.-Henricus echter in materieel opzicht achtergebleven. Dit onderwijs aan slecht ziende kinderen, dat er sinds vijf jaar door de fraters gegeven wordt, heeft het aantal leerlingen sterk uitgebreid en deze groei zet zich nog ieder jaar voort. Blinden en slechtzienden hebben totaal ander onderwijs: ze hebben ook aparte woon- en speelafdelingen. Op het ogenblik hebben de plm. 45 blinde jongens in de leeftijd van 6 tot 14 jaar maar één zaal, waar ze eten en spelen; hetzelfde geldt voor de ruim 50 slechtzienden. Wenselijk zou zijn, de groepen tot 20 te beperken en iedere groep een aparte wooneenheid te geven, bestaande uit een eet- en recreatie-, en een slaapzaaltje. Dringend gewenst is ook een goed geoutilleerde gymnastiekzaal, met een aparte ruimte voor het bewaren van de attributen, die nu aan de kant moeten worden opgeslagen en opgesteld, met alle gevaren van dien. Naast die zaal zou een sportterrein moeten liggen met een overdekt zwembad. „Dat laatste is geen luxe", zegt frater Theofaan. „Blinde kinderen komen veel beweging te kort. Dikwijls hebben ze geen gelegenheid genoeg om te spelen. Wat ze vooral in het water zouden kunnen. Ze hebben dan uitstekende gymnastiek en krijgen bovendien de durf die ze zo hard nodig hebben. Het is een therapeutisch middel dat eigenlijk niet gemist kan worden. En dan bedoel ik niet een diep bad met springplanken etc., maar gewoon een plas water, van 70 cm diep, waar ze heel het jaar door kunnen ravotten. Als ze er zwemmen kunnen leren is het meegenomen, maar daar gaat het niet in de eerste plaats om."

Ook de kleine kapel voldoet niet meer: ze is niet berekend op de huidige bevolking van 150 internen en 44 fraters, zodat er dagelijks twee H.H. Missen zijn. Het fraterhuis, in het alleroudste deel van het instituut, moet eveneens worden vernieuwd. Zoals ook de centrale keuken; er moet een aula komen en er moet ruimte worden geschapen voor de lagere technische school, die in september zal gaan draaien en waar blinden en slecht ziende kinderen zullen worden opgeleid voor een werkkring in de industrie. Dat is dan waarschijnlijk nog niet alles, want men koestert de hoop, te zijner tijd nog over een onderzoek-afdeling met volledig instrumentarium te kunnen beschikken.

De kinderen staan thans onder medisch toezicht van de Nijmeegse oogarts dr. Hoefnagels, maar in verband met de toeneming van het aantal slechtzienden, die bovendien meer zorg behoeven, wil men, als de in leeftijd al gevorderde specialist zijn taak te zwaar zal gaan vinden, de oogheelkundige afdeling van de Nijmeegse universiteit inschakelen, die ook zelf veel nut kan hebben van deze samenwerking.

St.-Henricus heeft al contact gelegd met de Boxtelse architect Jan Strik, die een voorlopig plan heeft uitgewerkt voor een grote nieuwbouw, met een aantal wooneenheden voor tachtig blinde kinderen tussen 6 en 18 jaar, met een speciale school; een aantal wooneenheden voor 120 slecht ziende kinderen in dezelfde leeftijdsgroep, eveneens met school; een technische school voor de opleiding van blinden én slechtzienden; de reeds genoemde muziekafdeling en het sportcomplex, alsmede een nieuw fraterhuis, een kapel, een aula en een centrale keuken met bijgebouwen. Het fraterhuis zal waarschijnlijk geheel voor rekening van de congregatie komen; de overige gebouwen zullen minstens f 2.000.000 kosten.

Ruimte om te bouwen is er voldoende aanwezig. Het oude gedeelte van 1859, waarin momenteel de fraters en de volwassen blinden, plus de opleiding en de werkplaatsen zijn ondergebracht, zal worden afgebroken. De „nieuwbouw" van 1928-1932: de sombere, strenge vóórbouw, waar nu de klassen, de beide recreatiezalen, de gymnastiekzaal en de spreekkamerafdeling gevestigd zijn, blijft staan en zal worden ingericht voor de werkplaatsen e.d.

Reeds enkele jaren geleden is een comité gevormd, dat sindsdien pogingen heeft aangewend om een geldactie te houden, wat nog niet is gelukt. Men hoopt evenwel voor het eeuwfeest een belangrijke som bijeen te kunnen brengen, zodat Grave zijn plannen kan gaan verwezenlijken.

Afgezien van de accomodatie heeft het blindenwerk zich na de oorlog verheugend ontwikkeld. Was St.-Henricus in de beginjaren een instituut, waar de blinden een veilig en definitief thuis vonden; waar ze via het brailleschrift konden leren lezen en waar ze zich enige arbeidsvreugde konden verschaffen door het maken van vlechtwerk, thans is het een opleidingsinstituut voor de maatschappij, waar de blinden de laatste tien jaar steeds meer functies kunnen gaan vervullen.

De normaal begaafde blinden volgen in weinig meer dan de normale tijd het volledige lagere onderwijs. Veel kinderen beginnen pas wat later, omdat vaak blijkt dat ze nog niet schoolrijp zijn als ze op 6-jarige leeftijd in Grave komen. De opvoeding in de kleuterjaren is hiervoor van groot belang en St.-Henricus heeft dan ook een maatschappelijke werkster aangesteld, die de ouders van toekomstige leerlingen adviseert bij de opvoeding van hun blinde kleuter, die vooral niet in alles „ontzien" moet worden. De kleuters kunnen ook terecht bij de zusters van de Wijnberg, het vrouwelijk blindeninstituut in Grave, dat al ruim 75 jaar zijn heilzaam werk doet.

In het St.-Henricusinstituut maken de kinderen via modellen kennis met allerlei dieren en dingen. De huisdieren kennen ze gewoonlijk al, maar vogels betekenen vaak een heel nieuwe sensatie: die hebben ze thuis nooit betast. Aan de hand van leesplankjes, waarop voorwerpen in reliëf zijn afgebeeld leren ze dan het brailleschrift; aardrijkskunde leren ze met behulp van 'n kaart en globe in reliëf, hulpmiddelen die door de paters zelf met enorm geduld vervaardigd zijn. En dan gaan ze rekenen met het vernuftige Graafse rekenbord met vijfhoekige staafjes, die aan de uiteinden verschillend zijn en die in vijf standen in de gaatjes kunnen worden geplaatst. Iedere stand is een ander cijfer, met de andere kant van de staafjes kan men nogmaals vijf cijfers maken, zodat het mogelijk is, om alle tien de cijfers uit te beelden met hetzelfde staafje. Schrijven doen de jongens met een priklei, later met de braille schrijfmachine, die de eerste stap is naar het nomale typen. Een beroep als steno-typist is voor een normaal begaafde blinde zeer goed bereikbaar. Bekend zijn ook de blinde telefonisten, die op diverse plaatsen een interessante werkkring hebben gevonden. Daarnaast kunnen vele blindne zich een uitstekende werkkring veroveren in de industrie; de oprichting van een technische school in Grave in sept. a.s. is daarom van groot belang. Voorzover ze niet bij het bedrijfsleven kunnen worden geplaatst, kunnen vele blinden zich een uitstekende beschutte werkplaatsen, zoals er ook een in het instituut gevestigd is. Daar werken een twintigtal externen, die in het stadje Grave wonen en een aantal internen, voor wie het instituut het tehuis zal blijven.

Er zijn in totaal ongeveer 30 volwassen internen, van wie er een binnenkort 70 jaar in het instituut verblijft. De huidige opzet is de blinden te laten doorstromen, zoveel mogelijk naar de maatschappij, waar ze werken en wonen zoals anderen of waar ze zich vestigen in blindenhuizen of werken in beschutte werkplaatsen. Een kleine groep, die ook geestelijk onvolwaardig is, komt daar nooit aan toe. Voor hen zal er een apart verzorgingshuis moeten komen.

Heel anders is de opleiding van de slechtzienden, die nu, na 5 jaar, al de grootste groep leerlingen vormen. Het aantal blinden neemt gelukkig steeds meer af, maar de slechtzienden vinden in steeds grote getale de weg naar Grave, waar men nu reeds 2 slechtziende leerlingen krijgt tegen een blinde. De slechtziende kinderen krijgen geen braille-onderwijs: zij moeten gewoon leren lezen. Heel hun onderwijs komt neer op het leren uitbuiten van hun geringe gezichtsvermogen dat varieert van eentiende tot eendertigste van het normale. Als het nog slechter blijkt, moeten ze worden overgeplaatst naar de blindenafdeling vanwaar soms ook wel eens leerlingen, die meer blijken te zien dan men aanvankelijk dacht, naar de slechtzienden gaan. Juist daarom is het van groot belang, dat beide opleidingen in hetzelfde instituut gegeven worden.

Beide groepen doorlopen 5 klassen, vier met lager onderwijs en een met mulo-onderwijs. Van leerjaren en „overgaan" is evenwel geen sprake; de verst gevorderden schuiven op als er nieuwe leerlingen komen; omdat het onderwijs bijna volkomen individueel is, treft men in één klas — maximaal 12 leerlingen — jongens aan die wat vorderingen betreft sterk uiteenlopen. De beide groepen leven gescheiden, omdat de blinden anders door de slechtzienden zouden worden overheerst, vooral bij het spel.

De splitsing van elk van beide groepen in kleinere eenheden, die men in de nieuwbouw zal kunnen doorvoeren, zal extra krachten vragen. De fraters van Tilburg, die met een tekort kampen, zullen dit werk echter zeker zo perfect mogelijk voortzetten. De congregatie heeft besloten in augustus 10 scholen los te laten: 5 in Den Bosch en 5 in Tilburg. Daardoor komen 40 krachten vrij, die voor een deel in de missie van Afrika gaan werken, om daar een inlands onderwijskader te gaan vormen; anderen zullen in eigen land blijven, o.a. voor het werk van de leerplichtvrije jeugd. Van hen kunnen er zeker enkele voor Grave worden vrijgemaakt.

SJEF VAN DONGEN terug naar de Noordpool

Aardenburg. — Sjef van Dongen, bekend poolreiziger en thans burgemeester van Aardenburg, zal na ongeveer dertig jaren terugkeren naar Spitsbergen, het barre eiland, waar hij verscheidene malen overwinterde.

Hij gaat thans naar het eiland voor een bezoek, hem aangeboden door de Noorse regering naar aanleiding van een Nederlandse televisie-uitzending van „Dit is uw leven".

Sjef van Dongen en zijn echtgenote zijn per vliegtuig van Schiphol vertrokken naar Hamburg en vandaar per trein naar Lubeck, waar zij zich zullen inschepen op de Noorse bott Ingerseks.

New York. — De Ford-stichting heeft een miljoen dollar geschonken aan de vrije univeristeit van (West-) Berlijn.

Tussen neus en lippen

Broers maakten korte metten met de mestvaalt van Tom

Sinds zijn moeder tien jaar geleden stierf was Tom Walker, een 55-jarige vrijgezel uit Hothersall in Engeland, altijd een eenzaam man geweest. Hij trok zich niets van de wereld aan. Maar de wereld trok zich wel van Tom iets aan, althans deden dat een paar broers van Tom, die hadden gehoord, dat Tom in zijn slaapkamer alleen nog maar een nauw gangetje overhad, waardoor hij naaar zijn bed kon lopen en dat de rest van de kamer — en de rest van het hele huis — vol onder de rommel lag. Dezer dagen kwamen drie broers met een bulldozer en twee vrachtwagens de rommel opruimen: 15 ton oude kranten, autobanden, rottend hout, kapotte fietsen, onderkleren en tientallen dozen en kisten hebben ze uit het huis van Tom gesleept. Op een veilige afstand maakten ze van deze inventaris een stapel, die prachtig gebrand heeft. Tom stond er met tranen in zijn ogen naar te kijken. „Het huis is helemaal veranderd", klaagde hij toen de trotse broers hem de sleutels van het intussen door hun vrouwen schoongemaakte huis overhandigden.

Kattenstad

Volgens een officiële raming van de Hamburgse politie telt deze West-Duitse havenstad ongeveer twee en een half miljoen katten, waarvan er enkele duizenden geen vaste woon- of verblijfplaats hebben. Sinds het einde van de tweede wereldoorlog heeft de Hamburgse dierenbescherming zevenduizend katdag volgt een honderdtal katsthc.d ten „in slaap" gebracht. Iedere dag volgt een honderdtal katten hun weg naar de dierenkennel. Erg veel helpt het niet. Het lijkt wel alsof er voor iedere kat die verdwijnt er twee in de plaats komen. De dierenbescherming heeft thans nieuwe acties aangekondigd. Men zoekt o.m. naar een soort Kattenvanger van Hameln.

Agent Pavlov

Ook in Moskou — zelfs in Moskou — vindt men onder de dienaren van Hermandad personen, die doordrongen zijn van het belang hunner openbare zending. Agent Pavlov bijvoorbeeld. Van agent Pavlov vermeldde de Prawda onlangs, dat hij, wegens een bescheiden verkeersovetreding, 'n begrafenisstoet aanhield en de gehele processie opdracht gaf hem naar het bureau te volgen. Het bureau lag in de tegenovergestelde richting, dus maakte de stoet rechtsomkeert, inplaats van naar het kerkhof te gaan. De overledene is met aanzienlijke vertraging aan de schoot van de aarde toevertrouwd.

Mate de dode

Boer Mate Perko in het Joegoslavische dorpje Raketno lag onlangs voor dood op zijn bed en zijn familie verbond daaraan de conclusie, dat Mate ook inderdaad dood was, temeer daar hij zich niet verzette toen men hem wenend in een kist legde. Doch even voordt Mate voorgoed onder de grond zou gaan verdwijnen, werd er van binnen tegen de deksel geklopt. De ontstelde familieleden openden de kist. Mate zei: Moeder, geef me wat melk. Twee weken nadien was Mate van een longontsteking genezen, maar intussen heeft hij de bijnaam gekregen van Mate de dode.

Een merkwaardig ongeluk heeft zich voorgedaan op de berg Arera, in de Italiaans-Oostenrijkse Alpen. Een groep van 40 Alpinisten, een groot ijzeren kruis torsend, dat zij op de top van de berg wilden plaatsen, had bijna het doel bereikt, toen er een hevig onweer losbarstte en de bliksem in het kruis sloeg. Drie leden van de expeditie werden getroffen. Zij werden door hun kameraden, die ijlings bescherming zochten, voor dood achtergelaten. Toen later een reddingsploeg naar de plaats van het ongeluk trok, bleek dat slechts één van de drie het leven had gelaten, de twee anderen konden met shock-verschijnselen en brandwonden in veiligheid worden gebracht. Foto: een aantal alpinisten vóór het ongeluk. De man op de achtergrond (pijl) kwam om het leven.

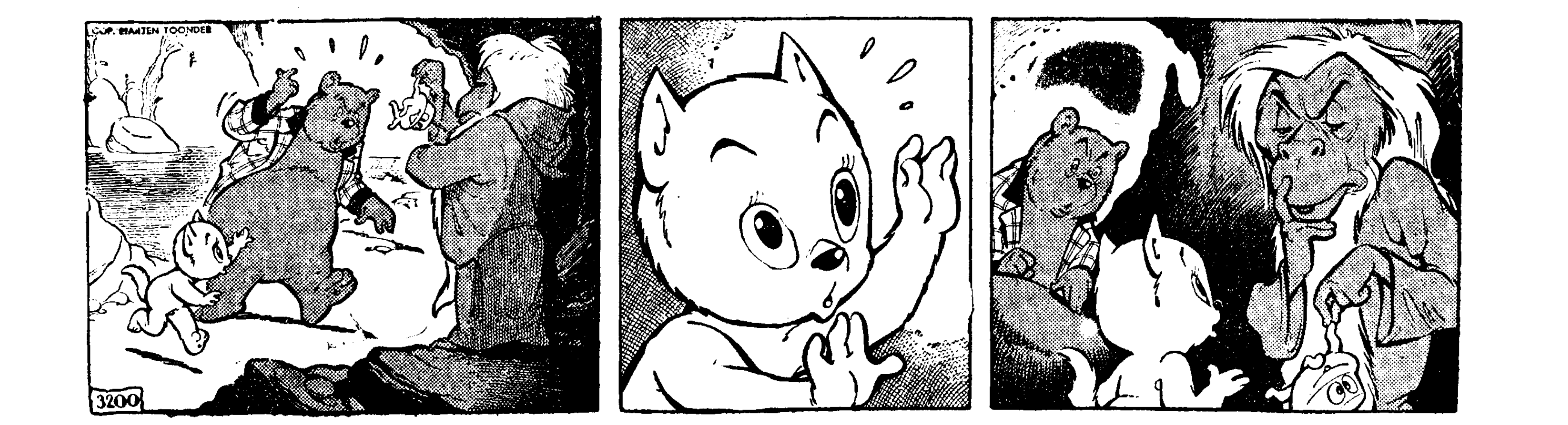
Depressie in internationale Scheepvaart

Londen. — Op 1 juni jl. omvatte het aantal opgelegde schepen van de Britse koopvaardijvloot, voor de eerste maal sedert het begin van de dertiger jaren, een gezamenlijke tonnage van meer dan 1 miljoen br. rgt. ton, zo heeft de financial Times medegedeeld. In verband met de depressie op de vrachtenmarkt waren op dat tijdstip 183 schepen van in totaal 1.033.622 br. rgt. ton opgelegd. Met inbegrip van de buitenlandse schepen die in Engelse havens zijn opgelegd, zijn deze cijfers resp. 252 schepen met een tonnage van 1.484.151 br. rgt. ton.

Inmiddels heeft de commissie voor de Amerikaanse scheepvaartmaatschappijen bekend gemaakt, dat de Amerikaanse scheepvaartmaatschappijen orders hebben geplaatst voor de bouw van 29 koopvaardijschepen, tot een waarde van 266 miljoen dlr. die in de eerstvolgende twee jaar zullen worden gebouwd. Medegedeeld werd deze orders de eerste fase vormen van een vernieuwingsprogramma, waarbij binnen 10 tot 15 jaar meer dan 300 schepen zullen worden gebouwd tot een waarde van ongeveer 3 miljard dollar.

Frankfort am Main. — Er is onlangs een bomaanslag gepleegd op een gebouw te Frankfort aan de Main, waarin de Russische anti-communistische organisatie N.T.S. is gehuisvest. Er zijn geen doden of gewonden, maar de materiële schade is aanzienlijk.

TOM POES en het Stenenbeen-Probleem

3200. „Als dit apparaatje van U is, mag U er wel wat zuiniger op zijn", zei de grijsaard. „Het werd op ruwe wijze in de eenzaamheid van mijn grot geworpen en stoorde me daar met zijn ingeblikt gepraat".

„Dat heeft mijn jonge vriend hier gedaan", hernam heer Ollie. „Het ventje is soms erg onbeheerst. Maar het praatlopertje is van mij. Ik verzoek U om het mij terug te geven. U houdt het erg ruw vast — en bovendien kan ik er niet buiten."

„Niet teruggeven!" riep Tom Poes uit. „Dat ding geeft alleen maar ellende; daarom heb ik het weggegooid".

„Geef terug!" riep heer Ollie. „Het is mijn medicijn! Ik heb het nodig tegen mijn kwaal. Ik ben een ernstige patiënt!"

De oude deed een stap terug, terwijl hij het instrumenje stevig vast hield.

„Een ogenblikje", sprak hij waardig. „Hier wil ik meer van weten. Hoe kan een praat-machientje een medicijn wezen? En waarom werd het weggegooid?"

„Omdat het levensgevaarlijk is", zei Tom Poes. En omdat hij vond, dat de oude kluizenaar er betrouwbaar uitzag vertelde hij hem de hele geschiedenis van heer Bommel's marmeren voeten. De lijder zelf stond er mokkend bij, maar hij was te zeer afgemat na zijn val in het bergmeer om moeilijkheden te maken.

„Dit is een duidelijk geval", zei de grijsaard toen Tom Poes uitgesproken was. „Het is logisch, dat iemand die zwaartillend is en zwaar op de hand, versteende benen krijgt. Maar dat kan men niet genezen, door prettig gepraat!"

„Ik ben niet zwaartillend!" riep heer Ollie; maar de ander liet hem niet uitspreken.

„Die benen van U duiden op gevorderde verstarring!" vervolgde hij streng. „We zullen Uw denken moeten losweken. Maar wanhoop niet, ik zal U helpen".

Roep der ruimten

Een Nederlandse emigratieroman

door Dirk van den Brink

49

„Je moest niet zo met astronomische getallen smijten," hoonde ik, „want dan loop je alle kans, astronomische bokken te schieten. Als op een gegeven ogenblik alle bestaansmogelijkheden zijn uitgeput, ontstaat er een evenwichtstoestand, en houdt de bevolkingsaanwas op zonder dat er één mens of één kind voor hoeft te sneuvelen. Voor een boer is dat zo helder als glas. Want die haalt van een bunder bouwland ook niet meer graankorrels af dan er groeien kunnen."

„Akkoord, akkoord!", beet Bickers me toe, „maar onze kinderbeperking is het op de allereerste plaats, die het evenwicht schept. En daarom noem ik ze nuttig en gezond."

„Mij best," zei ik, met mijn hand op de deurknop, „daar kan ik tegenoverstellen, dat het zwakke en onvruchtbare in de natuur meedogeloos door het levenskrachtige wordt verdrongen. Maak jij nu maar voor je zelf uit, of je gezond bent. Zie je, ik voor mij heb altijd geloofd, dat er van die Batavieren op de wereld rondlopen, die liever beginnen aan de drooglegging van de Noordzee of aan de ontginning van de Sahara, dan dat ze hun eigen levenskracht gaan uitsnijden. Zulke lui zitten niet zo gauw met de handen in het haar, Bickers, evenmin als die God van ons. Dacht je soms, dat er tenslotte geen ruime emigratiemogelijkheden liggen op Mars en Mercurius, als het hier op de wereldbol te benauwd wordt?"

De edelachtbare Bickers liet een der lachje horen en ik meen zelfs, dat ik iets van een sportieve bewondering in zijn blikken heb gelezen, ofschoon hij sarcastisch opmerkte:

„Je wilt er uit, niet? Nou, ga dan maar, want een samenhangend gesprek over dit punt is met iemand van jouw slag niet mogelijk. Je hangt compleet van fantasie aan elkaar. Jij had kunstschilder moeten worden."

En om te tonen, dat de strijd in zijn voordeel was beslist, voegde hij er boosaardig aan toe:

„Je zult ondertussen wel begrepen hebben, dat ik vierkant vóór onteigening stem?"

„Ik dacht, dat jij in principe overal tègen was," merkte ik op, terwijl ik naar buiten stapte.

„Bèn ik ook," grijnsde Bickers, „ik ben namelijk tegen verdere uitbreiding van de boerenstand."

Toen de voordeur achter me dichtsloeg, bleef ik even op de drempel staan. Ik ademde verlicht op, alsof ik een gasvergiftiging nabij was geweest. Boven me trilden miljoenen sterren in de peilloze hemelruimte. En zoals altijd wanneer ik naar de sterren kijk, voelde ik me plotseling angstwekkend klein en hulpeloos. Wanneer ik daaraan denk, dat we als bacillen vastgeplakt zitten tegen een stofdeeltje in het heelal, een stofdeeltje dat de eeuwen door wordt rondgeslingerd tussen een menigte gloeiende gasbollen......

Over het lot van mijn akker zou op de eerste donderdag van de maand september de beslissing vallen: dan was het raadsvergadering.

Hoezeer ik er ook van overtuigd was dat mijn grond me ontnomen zou worden (waarschijnlijk onder aanbieding van een willekeurig stuk bouwland der gemeente), toch bracht ik deze dagen van afwachting door onder een kwellende hoogspanning. De scheiding van mijn familiebezit vreesde ik nooit te kunnen verwerken. Het ging niet zozeer om vier bunder bouwland — het ging om die vier bunder bouwland — de grond mijner vaderen......

Onderwijl bleef ik gejaagd zoeken naar nieuwe bestaansmogelijkheden, en steeds vaker strandden mijn gedachten op deze geweldige klip: boer Van Berkel. Ik begon mij af te vragen, waarom die man mij geen gedeelte van zijn grond zou kunnen verkopen. Was dat zo'n onredelijke wens? Al zat ik met een tekort aan bouwland, ik was daarom toch niet een berooid man? Ik had toch mijn bedrijf, mijn vee, mijn werktuigen, mijn kapitaal?

Hoe meer ik er over nadacht, des te redelijker leek mij de poging, bij Van Berkel aan te kloppen om vermeerdering van mijn grondbezit te verkrijgen.

Wel voelde ik diep in mijn hart de vrees voor een nieuwe ontgoocheling. Van Berkel maakte niet voro niets zo'n haast met de heropbouw van zijn boerderij. Niemand kon begrijpen, hoe hij dat zo gauw had klaargespeeld, maar twee maanden na de brand stond het nieuwe gebouw onder de kap: het beloofde een kapitale boerderij te worden, die op de modernste wijze werd ingericht. Binnen enkele weken kon de familie het woonhuis al betrekken, terwijl de stallen ongetwijfeld bij het begin van de staltijd voor het gebruik gereed zouden zijn. Het vee, het graan en het hooi waren door de brand gespaard gebleven. Van Berkel behoefde dus de winter niet te vrezen en in het komende voorjaar kon hij volop aan de slag. Nee...... niets wees er op, dat Van Berkel er voor voelde, zijn bedrijf in te krimpen.

En toch liet de gedachte me niet meer los.

Ik zat in het nauw en zou een bos hebben willen rooien om aan grond te komen.

Dus besloot ik, allereerst de mening van Marie over deze aangelegenheid te vragen.

„Loop je een eindje mee op?", vroeg ik op een avond.

Marie was juist afgewerkt en stond klaar om naar huis te gaan.

Pijnlijk verrast keek ze me aan.

„Ja waarom niet?", zei ik lachend.

„'n Kwartiertje dan," gaf ze na enige aarzeling toe.

Het was een triestige avond op het einde van augustus.

De lucht hing vol lage wolken. Af en toe sloeg de regen als een vochtig poeder neer.

Wij staken de straat over en sloegen een binnenweg in. Er stonden geen straatlantarens, maar de duisternis was nog niet volkomen.

(Wordt vervolgd)

Meisjesclub „Maria Goretti" van Dakota gaat kamperen

Oranjestad. — Evenals vorige jaren, wordt door de „Maria-Goretti"-meisjesclub van Dakota ook deze vakantie een groot kamp gehouden, dat open staat voor alle meisjes van dit dichtbevolkte stadsdeel.

Men heeft de beschikking gekregen over de tussen de palmen gelegen Tropical Country Club aan de Palm Beach. Kosten zijn er voor de kinderen niet aan verbonden. Pater Kruidenberg en mej. Ria Kroot hebben voor alles gezorgd, tot transport toe. Ouders, die dat wensen mogen wel meehelpen bij het fourageren.

Levensmiddelen en limonade zijn welkom en worden desgewenst afgehaald. De meisjes worden verwacht tussen 1 en 11 augustus. Er zullen twee kampen zijn, nl. een voor de kleintjes en een voor de grotere meisjes. Er is een schare van deskundige leidsters. Algemeen leidster is mej. Kroot, die geassisteerd wordt door de geestelijk adviseur van de club, de Z.E. pater Kruidenberg, en verder door de dames Norma Stephen, Yolanda Zievinger, Ramona Tromp, Frieda Wiersma en van het hospitaal de Eerw. Zusters Cecilia, Cyrina, Canisia en Aldegonda. Het belooft voor de meisjes van Dakota dus wel een zeer groot evenement te worden.

De Maria-Goretti-meisjesclub van Dakota werd vier jaar geleden op initiatief van de Z.E. pater Fick opgericht. Desgevraagd belastte mej. Kroot zich toen direkt met de leiding. Aanvankelijk werd vooral gedacht aan een koor, dat later in de nieuwe kerk zou zingen. Toen de bouw van de kerk later plaats vond, dan toen verwacht werd, zette men het koor door, maar groeide daarnaast een groot aantal aktiviteiten. In vakanties en op andere vrije dagen trekt de club er op uit en het aantal leden groeide van ongeveer 30 tot meer dan 250.

Regelmatig worden er des zaterdagsavonds in de Tharcisiusclub filmvertoningen gegeven. De meisjes mogen daar ook aan sport doen, maar over het algemeen vinden de ouders het bezwaarlijk, dat de meisjes zo ver moeten lopen. De grote ontplooiing tot dagelijkse aktiviteiten moet daarom wachten tot de kerk klaar is en men over een centrum beschikt. Het voornaamste, na de kerk is wel de bouw van een meisjesschool op Dakota. Daar zal men dan straks zijn hoofdkwartier kunnen maken. Aan de voorbereiding van het stichten van een dergelijke school wordt hard gewerkt.

Intussen werd het koortje niet vergeten. Bij elke gelegenheid, die zich voordoet, treedt het naar buiten en zo is het bijvoorbeeld een traditie geworden, om eens per jaar naar de gevangenis te gaan en daar een Kerstfeest te vieren.

Een bloeiende club.... die nu met spanning uitziet naar de komende grote vakantie. Alle meisjes zijn het er over eens, dat het kamp dit jaar het grootste en gezelligste wordt uit de geschiedenis van de club Maria Goretti.

Onder-officier geslaagd voor praktizijnsexamen

Oranjestad. — De sergeant-majoor der Mariniers, Henrico Emerencia, is geslaagd voor het examen praktizijn. Een schitterende prestatie, waarmede wij de heer Emerencia van harte gelukwensen.

Kris-kras rit van autoclub

Oranjestad. — Door de Arubaanse Sportcarclub wordt op 30 augustus een maanlicht-autorit gehouden, welke de duidelijke naam krijgt van „Kris-Kras-Rit".

Er zal volgens een geheel nieuw systeem worden gewerkt met een routebeschrijving in drie étappes, zodat wie bij een bepaalde étappe in de knoop raakt, toch kan doorrijden naar de volgende startplaats en opnieuw een kans wagen.

Iedereen kan aan deze rit deelnemen, ook niet-leden van de club. De enige beperking is het totaal aantal auto's, dat wordt ingeschreven, dat op 100 werd gesteld. Men kan zich tussen 15 juli en 15 augustus opgeven bij de secretaris van de A.S.C.C., de heer Van Glabeek, of bij de secretaris van Basiruti, de heer Jos van der Schoot.

Het eindpunt is Basiruti, waar na afloop van de rit een groot bal wordt gehouden, met muziek van Sonora del Caribe.

Examens

Oranjestad. — Gisteren slaagden opnieuw beide kandidaten, die opgingen voor het examen Handelskennis L.O., t.w. de heren J. M. van der Logt en P. B. Zonjee. Onze gelukwensen.

Opnamen jazz-festival worden uitgezonden

Oranjestad. — De tape-opnamen, die door mevr. De Keyzer werden gemaakt van het onlangs op Basiruti gehouden eerste Arubaanse Jazzfestival, zullen door de radio worden uitgezonden. De eerste helft van het feest wordt uitgezonden door Radio-Kelkboom en wel as. zondag om 11 uur. Het tweede gedeelte op een nader bekend te maken tijd en dag door de Curom.

Aruba derde aanloophaven van Grace Line

Oranjestad. — Ofschoon men verheugd is, dat de Arubaanse overheidsdelegatie er in slaagde om de grote schepen van de Grace Line voorlopig voor Aruba te behouden, is er toch grote teleurstelling over het feit, dat het huidige vaarplan van de grote „Santa's" blijft gehandhaafd en Aruba niet de eerste aanloophaven wordt, zoals aanvankelijk door de Grace Line werd toegezegd.

Op de komende reizen tot en met oktober zullen de „Santa Paula" en de „Santa Rosa" Aruba aanlopen na Curaçao en La Guayra. Het grote bezwaar van de huidige regeling is, dat in de grote reklame-campagnes in Amerika de naam Aruba niet of nauwelijks voorkomt.

Het is zaak, dat de handen ineengeslagen worden en dat Aruba spoedig met sterke argumenten en met de steun van Lago, handelaren en overheid nogmaals naar New York kan gaan om, tenminste voor een volgend reisplan een nieuwe regeling te krijgen. Men verwacht op Aruba, dat het plan dus kan worden uitgevoerd, zoals het oorspronkelijk door de Grace Line werd opgesteld en waarin Aruba eerste aanloophaven was.

Aruba heeft in verband met de ontwikkelingsplannen en de bouw van de hotels, de reklame voorlopig meer nodig dan enig ander eiland.

Aruba tweede Miami?

Oranjestad. — Aruba heeft zich van de goede diensten weten te verzekeren van de Amerikaanse „public relations"-firma Hank Meyers. Dat betekent, dat dezelfde reklame-deskundigen, die Miami de wereldnaam gaven van „the worlds playground", nu al hun aandacht zullen besteden aan Aruba.

Gisteren arriveerde op Aruba voor een kort kennismakingsbezoek een der assistenten van de firma, de heer Jack Waugh. Hij zal hier tot maandag blijven voor enkele besprekingen, maar vooral om een indruk te krijgen van landschap en bevolking van Aruba.

Wielrenners naar TRINIDAD

Oranjestad. — Daartoe in staat gesteld door financiële steun van de Arubaanse Sport Unie zal de Atletiek- en Wielrennersbond een zestal wielrenners naar Trinidad sturen, voor de internationale wedstrijden, die daar van 2 tot 13 juli worden gehouden.

D uitnodiging tot deelname kwam doordat men in sportkringen te Trinidad tijdens de laatste ASU Olympiade een zeer goede indruk heeft gekregen van de prestaties van onze wielrenners.

Casino in bekwame handen

Oranjestad. — De exploitanten van het hotel, de Condado Caribbean Hotel Chain, zullen niet zelf het casino van het Aruba Caribbean Hotel exploiteren. Zij zijn in kontakt treden met een aantal gegadigden, die deskundigen op dit gebied zijn. Bij het aanstellen van een exploitant voor dit onderdeel van het hotel is het laatste woord echter aan het eilandbestuur, dat de kandidaten zeer zorgvuldig zal doen onderzoeken, vóór de vergunning wordt uitgegeven.

Mutaties bij de Mariniers

Den Haag. — Op 17 juli zal de commandant van het korps mariniers generaal-majoor der mariniers H.O. Romswinckel, zijn functie neerleggen. Hij zal worden opgevolgd door de huidige chef staf van het korps mariniers, kolonel der mariniers H. Lieftinck, die met ingang van genoemde datum bevorderd zal worden tot generaal-majoor. Generaal majoor Romswinckel heeft sinds 23 september 1954 het bevel over het corps mariniers gevoerd.

Tevens zal met ingang van 17 juli A.S. kolonel der mariniers S.G. M. Nass worden belast met de functie van chef staf korps mariniers.

Dulles in augustus naar Brazilie

Washington. — Minister Foster Dulles zal van 5 tot 8 augustus een bezoek aan Brazilie brengen op uitnodiging van de Braziliaanse regering, zo heeft het state department officieel bekendgemaakt.

Dulles komt 5 augustus te Rio Janeiro aan voor besprekingen met de Braziliaanse regeringsleiders Op 8 augustus, voor zijn vertrek naar de Verenigde Staten, bezoekt Dulles Brasilia, de toekomstige hoofdstad van Brazilie, die thans gebouwd wordt.

Van links naar rechts Kees Pellenaars, Daan de Groot, Mies Stolker en Léo van der Pluym. Deze vier bekende grootheden uit de Nederlandse wielerwereld zijn voor de Amsterdamse rechtbank verschenen om als getuigen te worden gehoord in de geruchtmakende zaak „Locomotief" en „Magneet"

Int. Juristencommissie vraagt HONGARIJE inlichtingen

Den Haag. — De internationale juristencommissie heeft de Hongaarse autoriteiten verzocht nieuwe bijzonderheden bekend te maken over mevrouw Júlia Rajk, Gabor Tancos en Sandor Haraszti, die volgens de jongste door de juristencommissie ontvangen inlichtingen, op het ogenblik in het geheim te Boedapest terechtstaan. Men neemt aan, dat zij van verraad worden beschuldigd.

Mevrouw Rajk, echtgenote van de terechtgestelde minister van buitenlandse zaken Rajk, werd onder het regime van Rakosi vijf jaar gevangen gehouden. Het werd haar niet toegestaan haar echtgenoot voor zijn terechtstelling te spreken, maar zij werd overgebracht naar een cel, waarin zij de geluiden van het ophangen van haar man kon horen. In juni 1956 werd mevrouw Rajk met stormachtig applaus in de Petoefi-kring welkom geheten, waaraan de leden spraken over het eerherstel van haar echtgenoot. Behalve aan de plechtigheden bij het eerherstel van haar man heeft mevrouw Rajk zich niet met de politiek ingelaten, aldus een bekendmaking van de in 's-Gravenhage gevestigde internationale juristencommissie.

Er werd haar een schadeloosstelling van 200.000 forint toegekend. Toen de Russische troepen in november 1956 Boedapest binnentrokken en de Hongaarse opstand onderdrukten, vluchtte Mevrouw Rajk met Imre Nagy in de Zuidslavische ambassade. Zij heeft de ambassade verlaten met een vrijgeleide van de Hongaarse regering. Ook Tancos en Haraszti zochten na de opstand hun toevlucht in de Zuidslavische ambassade. Beiden waren lid van de Petoefi-kring. In de acte van beschuldiging tegen Imre Nagy wordt van Tancos gezegd, dat hij de Petoefi-kring heeft gemaakt tot een ontmoetingspunt voor vijandige elementen en tot een forum voor aanvallen tegen de partij en de staat.

De internationale juristencommissie wijst op de 20 juni door de Hongaarse procureur-generaal, Szenasi, afgelegde verklaring, volgens welke er na de terechtstelling van Imre Nagy, Pal Maleter en hun medestanders geen grote processen meer in voorbereiding zijn. De commissie vestigt in haar bekendmaking de aandacht van de wereld op de algemene aanval die wordt ontketend tegen degenen die op de een of andere wijze worden vereenzelvigd met de idealen van de opstand van oktober en zulks door de elementaire vereisten van recht, wet en menselijkheid te negeren.

De internationale juristencommissie heeft bekend gemaakt, dat op 22 mei een Hongaarse rechtbank in een geheim proces zes studenten ter dood heeft veroordeeld, die beschuldigd werden van het verspreiden van het revolutionaire blad „Elunk" ten tijde van de Hongaarse opstand.

Een van de andere twaalf verdachten kreeg levenslange gevangenisstraf, elf werden tot tijdelijke gevangenisstraffen veroordeeld en een werd vrijgesproken.

De advocaten van de verdachten moesten onder ede verklaren geen inlichtingen over de vonnissen te verstrekken, aldus de internationale juristencommissie.

FOSTER DULLES naar Parijs

Washington. — Dulles verklaarde, dat de besprekingen, die hij te Parijs zal hebben met generaal De Gaulle hem in staat zullen stellen met het Franse regeringshoofd van gedachten te wisselen over middelen om nauwer samen te werken in de strijd tegen de dreiging van het communistische imperialisme.

De Amerikaanse bewindsman gaf te kennen, dat het verschaffen van een atoomduikbootmotor door de Verenigde Staten aan Frankrijk tijdens zijn beraadslagingen met de Franse premier misschien ter sprake zal komen.

Hij verklaarde voorts, dat hij het in zijn besprekingen met De Gaulle niet zal hebben over de Algerijnse kwestie. Het overleg zal betrekking hebben op internationale kwesties.

Men verwacht dat de kwestie van de kernwapens een belangrijk onderwerp van gesprek zal zijn.

Ook wordt verwacht dat Dulles de mening van De Gaulle over een aantal kwesties, zoals de ontwikkeling van de NAVO, de politiek tegenover Rusland, de Europese gemeenschappelijke markt en het Europese gezagsorgaan voor kernenergie, zal vragen.

ANTHONY EDEN nog steeds ziek

Londen. — Sir Anthony Eden, die in Januari 1957 wegens gezondheidsredenen zijn functie als premier van Engeland moest neerleggen, is nog steeds niet hersteld. In een communiqué van het hoofdkwartier van de conservatieve partij werd vanmorgen meegedeeld, dat de oud-premier sinds een recent medisch onderzoek voorlopig niet mag deelnemen aan openbare bijeenkomsten of plechtigheden.

Wapenleveranties aan CUBA opgeschort

Washington. — Een woordvoerder van het Amerikaanse ministerie van buitenlandse zaken heeft vandaag medegedeeld, dat de Verenigde Staten sinds hun besluit van 14 maart 1958 om de levering van militaire uitrusting aan Cuba op te schorten, geen oorlogstuig aan de Cubaanse regering hebben verschaft. Op deze regel is echter een uitzondering geweest.

Deze uitzondering, aldus de woordvoerder, betrof 300 geweren, die besteed waren als vervanging van een eerdere zending aan de Cubaanse regering, die ondeugdelijk was gebleven. Deze vervanging geschiedde in mei aan de marinebasis van Guantanamo.

Raketinstallaties moeten W. Europa verdedigen, zegt SPAAK

Parijs. — Paul-Henri Spaak, de voorzitter van de NAVO-raad, heeft zich vandaag uitgesproken voor het inrichten van talrijke en verspreide en mobiele raketbases met lange en middelgrote reikwijdte in West-Europa.

Deze basis, aldus Spaak, die op de bijeenkomst van de West-Europese Unie sprak, zijn moeilijk allemaal in een slag te vernietigen bij een onverwachte aanval en kunnen een agressor afschrikken doordat zij voor eventuele represaille-maatregelen kunnen dienen.

Spaak verklaarde, dat de landen van West-Europa, op welker grondgebied de lanceerbases worden ingericht, „een deel van de autoriteit en de verantwoordelijkheid in het voeren van een eventuele strategische oorlog" moeten krijgen. Spaak verklaarde zich voorstander van een politiek van algemene ontwapening en controle, maar merkte aan de andere kant op, dat de uitrusting van de Europese legers met tactische atoomwapens het enige middel is om het evenwicht tussen Oost en West te herstellen.

Spaak verwierp het denkbeeld van een atoomvrije zone, dat door sommige middeleuropese landen wordt bepleit en dat volgens hem rechtstreeks of zijdelings de terugtrekking der Amerikaanse troepen uit Europa en de neutralisering van Duitsland zou betekenen.

Indien Duitsland wordt geneutraliseerd, loopt men het risico, dat andere Europese landen hetzelfde pad volgen, waardoor Europa practisch ontwapend wordt achtergelaten tegenover de Sovjet-Russische macht.

Aan het slot van zijn rede zei Spaak, dat de Sovjet-Russische uitdaging thans „globaal" was. Deze uitdaging kan door de Westerse wereld niet het hoofd geboden worden dan door middel van een verder doorgevoerde integratie tussen de Europese landen en hun Noord-Amerikaanse bondgenoten.

Geestelijk Testament van overleden Bisschop

Mgr. HANSSEN: „Sterven voor de Kerk is leven"

Roermond. — De overleden bisschop van Roermond mgr. dr. Hanssen heeft zijn bisdom een ontroerend mooi geestelijk testament nagelaten. Reeds tijdens zijn coadjutorschap (1947 tot 1958) stelde hij dit testament gedeeltelijk samen. Op 11 juni 1953 schreef hij te Roermond het eerste gedeelte van dit testament. Tijdens zijn verblijf in het ziekenhuis voegde hij er een tweede gedeelte aan toe. Dit gebeurde maandag 23 juni, derhalve twee dagen voor zijn dood.

In dit tweede gedeelte brengt mgr. op treffende wijze zijn grote liefde en belangstelling voor de katholieke organisaties, waarvan zijn gehele leven vervuld was, tot uitdrukking. Het gehele testament is zaterdagmorgen na afloop van de plechtige Requiemmis in de Roermondse kathedraal voorgelezen door de secretaris van het bisdom mr. W. P. H. Delhoofen. Enkele passages uit mgr. Hanssens geestelijk testament staan op zijn bidprentje.

De letterlijke tekst van het geestelijk testament luidt:

In de naam van den Vader en den Zoon en den Heiligen Geest.

Laatste wil.

Als laatste act van mijn leven wil ik het geloof hernieuwen in de Almachtige God en mij aanbevelen in Zijn overgrote Goedheid en Barmhartigheid. Ik dank Hem, dat Hij mij geroepen heeft tot het ware christelijke geloof en dit heeft gesterkt door een vierjarig verblijf op de oudchristelijke grond van het eeuwige Rome. Ik dank Christus, de Hogepriester, dat Hij mij geroepen heeft tot het priesterschap en heeft doen delen in de volheid van Zijn priesterschap. „Als de graankorrel niet in de aarde valt en sterft, blijft zij alleen, maar als zij sterft brengt zij vele vruchten voort" (Joh. 12.24). In het Gods Rijk en in Christus Mystieke Lichaam zijn wij één. Sommigen zijn geroepen om „ droefheid te zaaien", anderen „om in vreugde te oogsten". In die geest breng ik het offer van mijn leven, allereerst voor degene die mijn opvolger zal zijn, verder voor degenen wie ik de handen mocht opleggen, voor de priesters aan wier opleiding ik mocht medewerken, voor het gehele Bisdom en voor de Kerk; voor haar sterven is leven!

Na God breng ik innige dank aan mijn diep christelijke moeder z.g., die de weg heeft bereid voor mijn katholiek geloof en mijn priesterschap en wier voortijdig levensoffer mij heeft gesterkt om het mijne te brengen; aan mijn ijverige en zorgvolle vader z.g., die het werk van zijn diepbetreurde echtgenote aan zijn kinderen zo goed heeft voltooid; aan mijn broer en zusters, zwagers en schoonzusters en mijn gehele familie voor hun liefde en belangtelling en zorgen en gebeden; aan mijn opvoeders van het College van Roermond en Rolduc en aan de Professoren van het Groot Seminarie, die ik later collega's en vrienden mocht noemen; aan Mgr. Lemmens voor de vaderlijke gastvrijheid en voor de gelukkige jaren die ik op het Bisdom mocht doorbrengen; aan secretaris van Odijk vooral, maar ook aan secretaris Delhoofden voor hun vriendschap en trouw; aan mijn heerneven en priestervrienden; aan allen die mij wel deden in Christus' naam.

Ik vraag de barmhartige God vergeving voor de vele fouten die ik heb bedreven, en oud-leerlingen en priesters voor de minder goede indrukken die ik heb nagelaten.

Ik beveel mij aan in de gebeden en Offers van priesters en gelovigen en vooral van degenen die mij het naast hebben gestaan.

ROERMOND, 11 juni 1953.

NIJMEGEN, 23 juni 1958.

Als het God behaagt draag ik mijn levensoffer op in de geest van het universele Kruisoffer van Christus, voor de heiliging van de priesters van het bisdom en voor hun trouw aan de Heilige Stoel, alsook voor de priesters die ik de handen heb opgelegd; voor de religieuzen; voor de Katholieke Actie; voor de mannen van de K.A.B. en van de Boerenbeweging, voor Middenstand en de Werknemende Middenstand, voor Werkgevers en Adelbert, en zeer bijzonder opdat zij op dit kritieke ogenblik de eenheid mogen bewaren; voor de Vrouwenbeweging, die in de naaste toekomst zo grote betekenis kan krijgen; voor jongeren en jeugdbeweging; voor het sociaal-caritatieve leven; en voor alle gelovigen van het bisdom.

Ik dank de goede God, dat ik met Zijn genade mijn levenstaak heb volbracht en het geloof heb bewaard, en dat Hij mij, ondanks mijn tekortkomingen, de grote genade heeft gegeven herder te zijn van een bisdom en het te leiden in Jezus Christus.

In de naam van de Vader en de Zoon en de Heilige Geest. Amen.

Bourguiba prijst Frans-Tunesche verhouding

Tunis. — Het merendeel van de Franse boeren in het Algerijns-Tunesische grensgebied, die waren verdreven, zullen na de ondertekening van een overeenkomst as. zaterdag tussen de Tunesische regering en de Franse ambassade naar hun boerderijen terugkeren.

Dit is door president Bourguiba in zijn wekelijks radio-praatje medegedeeld.

Sprekend over de Frans-Tunesische verhouding legde Bourguiba de nadruk op de goede verstandhouding tussen de twee landen sinds de ondertekening van het akkoord over de ontruiming van de Franse troepen uit Tunesië.

„Dit maakt het mogelijk de samenwerking, die wij tussen onze twee landen verlangen, te verwezenlijken", zeide hij.

Het Tunesische staatshoofd spoorde vervolgens het Tunesische volk aan het verleden te vergeten en het oog te richten op de toekomst.

Zuid-Amerika verwacht meer hulp van V.S.

Londen. — De correspondent van de Londense „Financial Times" te Rio schrijft aan zijn blad, dat in Brazilië, evenals in de andere landen van Zuid-Amerika, de hoop toeneemt, dat de Verenigde Staten een nieuw programma van economische hulp aan Latijns-Amerika zullen ondernemen.

De benoeming van Lucas Lopes tot Braziliaans minister van financiën heeft volgens de correspondent een bijzondere betekenis, omdat zij geschiedt aan het begin van een Latijnsamerikaanse campagne, die door Brazilië is ingezet, om de Verenigde Staten ertoe over te halen meer belang te stellen in de economische moeilijkheden van dit gebied.

Ten aanzien van de economische problemen van Brazilië zegt de correspondent, dat „veel afhankelijk is van de politiek, die Lopes zal volgen." Lopes gelooft niet, zoals zijn voorganger, dat de verdediging van de koffie het voornaamste doel van de economische politiek moet zijn, aldus de briefschrijver.

—:—

Berlijn. — De Oost-Duitse minister van wederopbouw, Heinz Winkler, is tijdens zijn vakantie in Bulgarije ernstig gewond bij een ongeluk aan de Zwarte zee. Met een speciaal vliegtuig is hij naar Oost-Berlijn overgebracht.

DE RONDE VAN FRANKRIJK

Indrukwekkende zege van CHARLY GAUL in achtste etappe

Chateaulain. — De achtste etappe van de Ronde van Frankrijk een tijdrit over 46 km op het circuit van Chateaulin, is de grote triomf geworden voor Charly Gaul van de Nederlands-Luxemburgse ploeg. Hij versloeg de Franse nationaal Jacques Anquetil in zijn specialiteit met zeven seconden.

Nog een Nelux-triomf was het behoud van de gele trui door Gerrit Voorting, die wel kostbare seconden aan zijn grote rivaal Mahe moest prijsgeven maar er toch nog in slaagde zijn eerste plaats in de algemene rangschikking met een voorsprong van drie seconden op de Fransman te behouden.

In het begin werd deze etappe beheerst door de Spanjaarden Suarez, Moreno en Bahamontesi. Drie uur lang waren hun tijden resp. 1.10.16, 1.10.22 en 1.10.30. Toen kwam Charlie Gaul. De Luxemburger had reeds op de helft van het parcours een voorsprong, namelijk 35 min. 41 sec. een tijd welke door geen der andere renners was bereikt. Het werd tenslotte 1.07.12, zeven seconden voor Anquetil, die op de helft van het parcours zelfs een achterstand van 19 seconden op Gaul had

Gaul en Voorting waren gisteren de twee meest gelukkige renners in de Tour. Toen Voorting door de finish kwam, werd hij door zijn ploeggenoot omhelst. De geest in de Nelux ploeg is voortreffelijk.

In het algemeen klassement deden zich weinig wijzigingen voor. België won het dagploegenklassement en in de algemene rangschikking behoudt Frankrijk de leiding. De Neluxploeg staat als vierde geklasseerd.

Darrigade verovert gele trui

Saint Nazaire. — De Fransman Darrigade heeft de negende etappe van de Ronde van Frankrijk van Quimper naar Saint Nazaire over 206 km gewonnen en kreeg tevens bezit van de gele trui.

Beroemde Amerikaanse zwaargewicht bokser JO JEANETTE overleden

New Yersey — De vermaarde Amerikaanse zwaargewicht bokser Joseph Jeannette die een vijftigtal jaren geleden naam verwierf, is in de nacht van 2 op 3 juli op 78-jarige leeftijd in het ziekenhuis van North Hudson overleden. Hij was op 26 juni wegens een hartaandoening opgenomen.

Jeannette kwam in 1905 en 1906 acht maal uit tegen Jack Johnson, de toenmalige wereldkampioen. Ook vocht hij verschillende malen tegen de zwaargewicht Sam Langford. Hij Hij schatte onlangs, dat hij in zijn loopbaan ongeveer 400 wedstrijden heeft gebokst.

Jeanette begon op 23-jarige leeftijd te boksen en trok zich in 1918 terug.

—:—

New York. — Een tankvliegtuig met straalmotoren van de Amerikaanse luchtmacht heeft in recordtijd een vlucht over de Atlantische Oceaan in westelijke richting gemaakt. Het toestel deed over de vlucht van Londen naar New York vijf uur 51 minuten en 24.8 seconden.

Wimbledon-uitslagen

Londen. — De uitslagen van het Wimbledon-toernooi luiden:

Heren-dubbelspel kwart-finales: Mackay en Rose (V.S./Australië) verslaan Panajotovic en Plecevic (Zuid-Slavië) met 6—3, 5—7, 6—3 en 6—2: Pietrangeli en Sirola (Italië) verslaan Contreras en Llamas (Mexico) met 4—6, 8—6, 6—3 en 7—5; Davidson en Schmidt (Zweden) verslaan Krishnan en Kumar (India) met 6—4, 7—9, 6——4 en 11—9.

Gemengd dubbelspel kwartfinales: Althea Gibson en Nielsen (V.S./Denemarken) verslaan mej. Reynolds en Gaertner (Zuid-Afrika) met 6—2 en 6—3: Shirley Bloomer en Knight (Groot-Britannië) verslaan Thelma Long en Ayala (Australië/Chili) met —5 en 6—4.

Dames-dubbelspel kwart-finales: Margarte Dupont en mej. M. Varner V.S.) verslaan Edda en Ilse Buding statenloos) met 3—6, 6—1 en 6—4.

Damesenkelspel halve finale: Angela Mortimer (Engeland) verslaat Zusy Kormoczy (Hongarije) met 6—0 en 6—1.

Antillianen wonnen baseballwedstrijd van Haags negental

Wassenaar. — Gisteravond is op het Wassenaarterrein de traditionele honkbalwedstrijd gespeeld tussen het Haagse negental en in Den Haag spelende Antilianen. De Antilianen wonnen met niet minder dan 13-1 en behielden daardoor de wisselbeker.

ASHLEY COOPER wint Wimbledontitel

Wimbledon. — De 21 jaar oude Australiër Ashley Cooper is de nieuwe kampioen enkelspel van Wimbledon geworden. Hij versloeg zijn landgenoot Neale Fraser met 3-6 6-3, 6-4 en 13-11 in een duel, dat twee uren en 6 minuten duurde.

Het was geen grootste finale en zelden werkten de spelers zich op tot uitzonderlijke prestaties.

De hertoging van Kent overhandigde de beker aan de winnaar.

Vreemde beslissingen tegen Cubaanse boksers in de V.S.

New York. — In een zeer aktievol gevecht bekampten gisteravond de weltergewichten Isaac Logart (eerste op de wereldranglijst na kampioen Virgil Akins) en de ongeklassende Don Jordan elkaar over tien ronden, waarin de toeschouwers ongetwijfeld waar voor hun geld kregen. Ofschoon het na tien ronden duidelijk was, dat Isaac Logart een goede puntenvoorsprong had, werd Don Jordan na het gevecht tot winnaar uitgeroepen.

De vreemde beslissingen ,die vaak in wedstrijden van de in de Verenigde Staten uitkomende Cubaanse bokser Kid Gavilan werden genomen door Amerikaanse boksscheidsrechters, zijn bekend.

Men vraagt zich af, of het met Gavilan's landgenoot, Isaac Logart, dezelfde weg opgaat.

Reeds eerder werden zeer rare beslissingen tegen Logart genomen terwijl de zwaargewicht Niño Valdes, eveneens Cubaan, ook zeer vaak het slachtoffer werd van „bad edcisions". Zonder enige opzet hierachter te zoeken, is het — op zijn zachtst gezegd — ,vreemd dat juist de Cubaanse boksers, die de Verenigde Staten tot hun domein gekozen hebben, betrokken zijn in deze „controversial decisions".

WILLEMSTAD VOETBAL - TOERNOOI

Interessante ontmoetingen in het komend week-end

Willemstad. — Het afgelopen week-end werd in het kader van het Willemstad-voetbaltoernooi reeds in totaal een vijftal wedstrijden gespeeld Een daarvan moest helaas gestaakt worden, nl. de wedstrijd Asiento — C.P.N. De stand was toen na 30 minuten spelen nog steeds 0—0.

In de B-poule wist Asiento II op M.L.D. een benauwde 4—3 zege te bevechten, hetgeen ook het geval was met Willemstad II op M.S.V. II, nl. 5—4. Deze uitslagen zijn wel een bewijs, dat de krachtsverhoudingen goed liggen en de indeling juist is gezien. Beide ontmoetingen stonden op hoog niveau, terwijl het ook niet aan de nodige spanning heeft ontbroken, trouwens dat wordt wel bewezen door de uitslagen.

In de C-poule werd Willemstad III tot nu toe de lachende derde, hoewel deze ploeg nog niet uitkwam, snoepten de concurrenten, nl. C.P.N. II en M.S.V. III elkaar een punt af door tegen elkaar gelijk te spelen en wel 1—1, wederom een bewijs van een gelijk opgaande strijd.

In de A-poule werd behalve de hierboven genoemde ontmoeting van Asiento en C.P.N. ook de wedstrijd van Willemstad I en M.S.V. I gespeeld. Tegen alle verwachtingen in werd dit een voor Willemstad I denderende 8—1 overwinning, die, gezien het spelbeeld in het veld nogal geflatteerd genoemd kan worden. Willemstad I heeft hiermede een gevaarlijke klip weten te omzeilen. Het is echter wel de algemene verwachting, dat de M.S.V.-ers dit niet op zich zullen laten zitten en in de nog te spelen wedstrijden alles op alles zullen zetten om deze achterstand weg te werken.

Het komende week-end worden de volgende wedstrijden gespeeld, waarvoor ongetwijfeld wederom van de zijde der supporters grote belangstelling zal bestaan, daar als de winnaars van de vorige week ook deze week hun wedstrijden in winst weten om te zetten, zij als grote kanshebbers voor de kampioenstitel aangestipt kunnen worden.

Op het Asiento-veld speelt zaterdagmiddag Asiento II tegen M.S.V. II onder leiding van scheidsrechter J. Hoffmann en op het veld op de Vredenberg komt Willemstad II tegen de snelle ploeg van M.L.D., waarvan de leiding in handen van de heer P. Peters zal berusten. As. zondagmiddag worden de volgende twee wedstrijden gespeeld en wel Asiento I komt op bezoek bij Willemstad I, waarbij beide de leiding van de heer J. Verdonck zullen aanvaarden, terwijl C.P.N. I en M.S.V. I onder het toeziende oog van de heer A. Advokaat de sportieve strijd zullen aanbinden op het C.P.N.-veld.

Opname tijdens de eindstrijd om de voetbalwereldtitel. Foto: vertwijfeld probeert de Zweedse stopperspil een Braziliaanse voorzet weg te koppen. De Zuidamerikaanse jongleurs waren hem echter te snel af.

Curacaos baseball

Willemstad. — In de A--competitie vielen gisteren de volgende uitslagen Los Tigres — Rocket: 15-5. Antillanos — Rochester: 10-18.

De stand in de A-klasse is momenteel.

	Gesp.	Gew.	Verl.
Los Tigres	11	10	1
Rochester	12	10	2
Sithoc	11	8	3
Rocket	11	6	5
Suffisant Boys	11	6	5
Antillanos	11	5	6
Dep. Venezuela	11	4	7
Jong Curaçao	10	0	10
P.S.V.	10	0	10

De Venezolaanse ex-president

(Van onze correspondent)

Miami Beach. — Volgens berichten uit Miami Beach, Florida, heeft de Venezolaanse ex-president Marcos Perez Jimenez voor een bedrag van $ 315.000,— het herenhuis „Ray Dodge" gekocht, alwaar hij sinds de maand april met zijn gezin zijn intrek heeft genomen en waar hij een zeer afgezonderd bestaan leidt, met een strenge bewaking, die geen vreemde bezoekers toelaat.

Arubaans baseball-team Nesbitt naar Curacao

Willemstad. — Op 19 juli a.s. komt op Curacao aan het Arubaanse baseball-team Nesbitt. De Arubaanse ploeg, die thans op de tweede plaats staat van de lopende competitie, zal waarschijnlijk drie wedstrijden op Curacao spelen. De eerste ontmoeting vindt plaats op 19 juli des avonds om acht uur tegen de Curacaose jeugdselectie, die naar de wereldkampioenschappen te Santo Domingo gaat. De tweede wedstrijd op zondagmorgen gaat tegen Chicago, terwijl Nesbitt in de derde ontmoeting tegen dezelfde tegenstanders van de eerste wedstrijd, namelijk de Curacaose jeugdselectie, de strijd zal aanbinden.

Nieuw record aantal passagiers op Schiphol

Schiphol. — Voor de eerste maal in de geschiedenis van Schiphol is het aantal passagiers, dat per dag per vliegtuig in Amsterdam arriveerde of van Amsterdam vertrok, boven de 4000 gestegen. Zaterdag 28 juni kwamen op Schiphol aan of gingen van de Amsterdamse luchthaven weg 4050 luchtreizigers, hetzij met K.L.M.-toestellen, hetzij met vliegtuigen van luchtvaartmaatschappijen, die door de K.L.M. worden afgehandeld. Het rekord stond tot nu toe op 3920 passagiers, een aantal, dat genoteerd werd op 5 september 1956. In het jaar 1957 werd dit dagaantal van 3920 passagiers dus niet verbeterd.

In het nieuwe rekordaantal van 4050 luchtreizigers, die de loketten in de beide vertrekhallen en in de aankomsthal hebben gepasseerd, zijn niet begrepen de passagiers van de maatschappijen, die niet door de K.L.M. worden afgehandeld, zoals van de Pan American World Airways, Silver City, El-Al, enz. Verscheidene symptomen wijzen erop, dat het luchtverkeer de laatste tijd, nu het zomerseizoen is aangebroken, zeer sterk is toegenomen. De machines van K.L.M., S.A.S. en Sabena, die in Pool op het trajekt Kopenhagen — Amsterdam — Brussel en terug vliegen, zijn zeer druk bezet, hetgeen vanzelfsprekend ook veroorzaakt wordt door de aantrekkingskracht van de Expo '58 in Brussel.

De „Boerhaave", de nieuwe Lockheed Super Constellation van de K.L.M., die zondagavond op Schiphol landde, was om een ander voorbeeld te noemen, van New York vertrokken met niet minder dan 90 passagiers aan boord.

Nieuwe bisschop van Maracaibo

(Van onze correspondent)

Maracaibo. — Verleden maand is de benoeming bekend gemaakt van dr J. M. Pulido Mendez tot bisschop van Maracaibo.

Na de dood van de vorige bisschop, Mgr Codoy, is de hulp-bisschop, Mgr dr José A. Lebrun, als Apostolisch Administrateur belast geworden met het bestuur van het bisdom.

Mgr Lebrun is benoemd tot bisschop van Maracay.

Stakingen in Venezuela thans een gewoon verschijnsel

(Van onze correspondent)

Maracaibo. — Nauwelijks wordt de ene staking beëindigd of de andere wordt aangekondigd. In de gelederen van de werknemersorganisaties wordt een ongekende aktiviteit ontplooid, en de verschilpunten worden steeds naar voren gebracht onder dreiging van staking, wat nu al te zeer in de mode is. De arbeiders aan de constructie van de brug over het Meer van Maracaibo hebben het werk neergelegd, en nog steeds is er geen oplossing om de arbeid te hervatten. Bepaalde groepen onderwijzers menen hun rechten alleen te kunnen verkrijgen onder dreiging van staking. Enige verkeersomleggingen hebben evenzo staking van de taxi-chauffeurs tot gevolg gehad De grote vrijheid lijkt soms wel te geleiden tot groot nadeel van de economie van het land.

Laat ons hopen, dat de stroom stakingen gauw tot het verleden zal behoren.

Presidentscandidaten in Venezuela

(Van onze correspondent)

Caracas. — Bereids worden verschillende gissingen gedaan in verband met de as. kandidaatstelling voor het presidentschap van Venezuela. In de studentenwereld en in universiteitskringen wordt de naam van de tegenwoordige minister van onderwijs, dr Rafael Pizanni, druk genoemd. In andere kringen wordt de naam van de voorzitter van de Christelijke Sociale Partij, COPEI, dr Rafael Caldera, die deze funktie in 1947/1948 heeft bekleed, naar voren gebracht.

De grootste partij in het land, **Acción Democrática**, onder voorzitterschap van Romulo Bentencourt, heef verklaard voorstander te zijn van een eenheidskandidaat, die gesteund dient te worden door een coalitie-regering. Vermoedelijk zullen de verkiezingen in december van dit jaar worden gehouden.

—:—

Parijs. — In Parijs is onlangs in 54 uur tijds 112 mm regen gevallen, de grootse hoeveelheid die er sinds het begin van deze eeuw in juni is gevallen.

Dieren na raket-reis nog levend, zeggen Russen

Moskou. — Uit proeven, die Russische deskundigen hebben genomen, is gebleken, dat het mogelijk is dieren, die met een raket tot op een hoogte van 200 km. waren gebracht, levend naar de aarde te laten terugkeren. Bij de Russische proeven waren de dieren opgesloten in houders, die op een bepaalde hoogte door de raketten werden losgelaten, zo heeft de Russische geleerde Isakof verklaard in een artikel in het blad van het Russische leger, de „Rode Ster".

Hij verklaarde, dat deze proeven van groot belang zijn voor het onderzoek, dat moet uitmaken of men mensen reizen in de kosmische ruimte kan laten maken.

Brussel. — Te Bevekom (België) is een Hunter-Straaljager verongelukt. Het toestel raakte een huis in de buurt van het vliegveld en stortte in een weide neer. Twee vrouwen en de piloot van het toestel verloren het leven.

FANFANI presenteert nieuw Italiaans kabinet

Rome. — De nieuwe Italiaanse regering onder leiding van amintore Fanfani zal op 9 juli a.s. voor het parlement verschijnen. Het debat over de investituur zal eerst in de senaat en daarna in de kamer van afgevaardigden worden gehouden.

Zoals bekend, verkeert de regering van Christen- en Sociaal-Democraten in een andere positie in de senaat dan in de kamer.

In de senaat beschikt zij over de absolute meerderheid: 128 stemmen, waarvan 123 Christen- en 5 Sociaal-Democraten, van de 254 zetels.

In de kamer daarentegen kan zij slechts rekenen op 295 stemmen (272 Christen-Democraten en de vertegenwoordiger van de „Communita". Dit zijn zier stemmen minder dan het Quorum vereist, namelijk 299 van de 596 kamerleden.

Fanfani hoopt deze moeilijkheid te overkomen, dank zij onthoudingen, waarvan hij op het ogenblik zeker is van zes, namelijk de republikeinen, waardoor het Quorum tot 295 wordt teruggebracht.